గెడా రంగారావు

'మిడతల దండు'

వసుంధర

బ్యాంకులో ఆమె అడుగు పెట్టగానే చాలామంది ఆమెను చూశారు. ఒకసారి ఆమె వంక చూసిన వారు అప్రయత్నంగానే అలా వుండిపోతున్నారు. చాలా అందంగా వున్నదామె.

టైము రెండు కావస్తోంది. కొత్తవాళ్ళెవరినీ లోపలకు రాకుండా బ్యాంకు దగ్గర దర్వాన్ అడ్డేస్తున్నాడు. లోపల వున్నవారినందరనూ త్వరగా తెమిల్చి పంపేయడానికి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయి.

ఆమె ఎవరినీ ఏమీ అడగలేదు. బ్యాంకుకు వచ్చిన వారిని ఒక్కొక్కరినే గమనిస్తోందామె. అంతకు మించి వేరే పని వున్న మనిషిలా ఆమె కనపడడం లేదు.

అయితేయేం, అక్కడున్న చాలామందిని ఆమె ఆకర్షించింది. చాలామందికి ఆమెను చూడడం కాలక్షేపంగా వుంది ప్రస్తుతం. తనను గమనించేవారిని కూడా ఒక కంట కనిపెడుతోందామె జాగ్రత్తగా.

ఆమె బ్యాంకులోపల ఆవరణలో సుమారు అరగంటసేపు గడిపింది. లోపల వున్న చాలామందికి పనులైపోయినట్లుంది. ఒకరిద్దరు మినహాయించి అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

అప్పుడే ఒక బ్యాంకు వుద్యోగి ఆమె చాలాసేపటినుంచి అలా నిలబడిపోయిందని గుర్తించి—"మేడమ్, వాట్ కైనైడూ ఫర్ యూ—" అన్నాడు.

"మీరు నా కోసం ఏమీ చేయలేరు. పైగా నేను మీకో ఉపకారం చేయడానికి వచ్చాను" అందామె చిన్నగా నవ్వి.

ఉద్యోగి ఆమె వంక ఆశ్చర్యంగా చూసి "మీరంటున్నది నాకర్థం కావడం లేదు..." అన్నాడు.

"మిడతలదండు తెలుసుగదా మీకు..." అందామె.

"మిడతల దండు గురించి తెలియని బ్యాంకు వుద్యోగి ఉంటాడా?" అన్నాడతను. కానీ ఈ అమ్మాయి హఠాత్తుగా మిడతల దండు ప్రసక్తి తీసుకురావడం అతనికి ఆశ్చర్యంగా తోచింది.

ఆమె స్వరం తగ్గించి—"నేను సి బి ఐలో పని చేస్తున్నాను. మిడతల దండుకు సంబంధించిన ఒక వ్యక్తిని అనుసరిస్తున్నాను. అతనిప్పుడు మీ బ్యాంకు ఆవరణలో వున్నాడు" అంది.

ఆ ఉద్యోగి ముఖంలో కలవరపాటు కనబడింది.
''అయిడెంటిఫికేషన్ చూపించగలరా?'' అన్నాడు.

ఆమె సందేహించకుండా తన జాకెట్లోంచి ఒక చిన్న కార్డుతీసి చూపించింది. అతనది చూసి తృప్తిగా తల పంకించి—''ఆ వ్యక్తి ఎవరో చెప్పండి?'' అని ఆ కార్డుని ఆమెకు తిరిగి ఇచ్చేశాడు.

''ఒకసారి మీ దర్వాన్‌ని లోపలకు పిలిచి ముఖం కడుక్కోమనండి. తర్వాత తమాషా చూడవచ్చు'' అంది ఆమె.

అతను సాలోచనగా చుట్టూ పరికించాడు. ఒకరిద్దరు బ్యాంకు వుద్యోగులు కుతూహలంగా తమ ఇద్దర్నీ పరికిస్తున్నారు.

అది ఒక ఏరియాలో ఆ బ్యాంకు ఏర్పరచుకున్న బ్రాంచి ఆఫీసు. అక్కడ స్టాఫు పన్నెండుగురు. వీళ్ళు కాక బ్రాంచి మేనేజరు, దర్వాను. ఆ ఏరియాకు చుట్టు పక్కల వుండేవన్నీ గొప్పవాళ్ళ ఇళ్ళు. వారిలో ఎక్కువ మంది నగలవ్యాపారులూ, వడ్డీవ్యాపారులూను. అందువల్ల ఆ బ్యాంకు ఎక్కువ టర్నోవర్‌లోనే నడుస్తూంది. ఆ బ్యాంకు లాకర్లలో చాలా విలువైన వస్తువులుంటాయని చెప్పుకుంటూంటారు.

బ్యాంకు వుద్యోగి గుమ్మం దగ్గరకు వచ్చాడు.

అక్కడ దర్వాన్ కూర్చుని వున్నాడు. ఆ దర్వాన్‌ని అతను రెండు సంవత్సరాలుగా ఎరుగును. మారువేషంలో మరొకవ్యక్తి అలా కూర్చున్నాడంటే అతనికి నమ్మకం కలగలేదు. నిజంగా అది మారువేషమే అయిన పక్షంలో

ఆ మేకప్ టెక్నిక్ చాలా గొప్పదే అయివుండాలి.

అతను ఆలోచిస్తూనే దర్వాన్‌ని మరికాస్త పరీక్షగా చూశాడు. అలా చూస్తే అతని ప్రవర్తనలో, చూపుల్లో అనుమానించవలసిన లక్షణాలు కనబడ్డాయి.

"ఓసారిలా రా!" అంటూ వుద్యోగి దర్వాన్ని పిలిచాడు. దర్వాన్ ముందు బయటకు చూశాడు. చుట్టుపక్కల జనసంచారం లేదు. అప్పుడతను లోపలకు చూశాడు. ఉద్యోగి తననే పిలుస్తున్నాడు. అతను ఛటుక్కున లేచి లోపలకు వెళ్ళాడు.

"ముఖం నిండా చెమటలు పోసేశాయ్—కాస్త చన్నీళ్ళతో ముఖం కడుక్కో" అన్నాడు ఉద్యోగి. దర్వాన్ ఆశ్చర్యంగా అతని వంక చూసి "డ్యూటీలో వుండగా ముఖం కడుక్కోను నేను. గుమ్మం దగ్గర కూర్చోవడమే నా డ్యూటీ. ఇప్పుడు ముఖం కడుక్కున్నా ఎండకు మళ్ళీ ఎలాగూ చెమటలు పట్టేస్తాయి..." అన్నాడు.

బ్యాంకు ఉద్యోగికి అనుమానం పెరిగింది. సి బి ఐ మనిషిగా తనను పరిచయం చేసుకున్న యువతి గుమ్మం దగ్గరకు నడవడం అతను చూడలేదు. అతనింకా దర్వాన్‌తో వాదించబోతూండగానే ఆమె హ్యాండ్ బాగ్ లోంచి ఏవో వుండల్లాటివి తీసి బ్యాంకులో విసిరేసి చటుక్కున తలుపులు మూసేసింది. ఆమె ముక్కుకు అడ్డంగా రుమాలు పెట్టుకుంది.

ఇటువంటిది జరుగనున్నదని ఎవరూ అనుమానించినట్లు లేదు. గదిలో ఏవో గ్యాసు వ్యాపిస్తోంది. జనం ఒక్కొక్కరే మూర్ఛపోతున్నారు. ఆమె యాక్టివ్‌గా రంగం

లోకి దిగింది. ఆమె చేతిలో ఇప్పుడు రివాల్వర్ కూడా వుంది.

బ్యాంకు మొత్తం నాలుగు భాగాలుగా వుంది. ఓ మాదిరి విశాలమైన హాలు. పబ్లిక్ ట్రాన్సాక్షన్సన్నీ అక్కడే. ఆ పక్కనే చిన్న ఇరుకైన గదిలో డ్రాఫ్టులు వగైరాలు తయారవుతాయి. ఆ తర్వాత గదిలో బ్యాంకు బ్రాంచి మేనేజరు కూర్చుని ఉంటాడు. ఆ వెనక గదిలో లాకర్లుంటాయి.

హాల్లో అందరూ మూర్ఛపోయారని గ్రహించి ఆమె లోపలకు వెళ్ళింది. గ్యాసు అక్కడివరకూ వ్యాపించింది. బ్రాంచిమేనేజరుతోసహా అందరూ మూర్ఛపోయారు.

అరగంటనుంచి ఆమె బ్యాంకులో ఏ యే తాళాలు ఎక్కడెక్కడున్నదీ వగైరా వివరాలు చూసుకుంటోంది. అందువల్ల ఆమెకు క్యాష్ బాక్సులోంచి క్యాష్ తీసుకోవడానికీ లాకర్సు మాస్టర్ కీ సంపాదించడానికీ ఎక్కువ సేపు పట్టలేదు.

ఆమె హ్యాండ్ బ్యాగులో చాలా లాకర్ తాళాలున్నాయి. మాస్టర్ కీనీ వాటినీ కలిపి ఉపయోగించి— చాలా లాకర్లు తెరిచి విలువైన వస్తువుల నెన్నింటినో సంగ్రహించిందామె. వజ్రాలను, రత్నాలను, నగలను తన హ్యాండ్ బాగ్ లోకి జారవిడిచింది. దానిలోంచే ఒక కాగితం మడతను తీసింది. దానిని విప్పిందామె. ఎంతో బరువును అవలీలగా భరించగల ఒకరకమైన ప్లాస్టిక్‌తో తయారయిన సంచీ అది. చూడ్డానికి కాగితం సంచీలా వున్న దానిలో ఆమె వందరూపాయలనోట్ల కట్టలనూ,

హ్యాండుబ్యాగులో పట్టుని విలువైన వస్తువులనూ చేర్చింది.

తర్వాత లాకరు తలుపులన్నీ యథాప్రకారం మూసే సింది. అన్నీ వాటి స్థానాల్లో వుంచేసి త్వరగా బ్యాంకు లోంచి బయటపడింది.

2

"ఏం కావాలిసార్!" అనడిగాడు సర్వర్. అతను చెప్పాడు. సర్వర్ వెళ్ళి రెండు గ్లాసులతో మంచినీళ్లు తెచ్చి అతని ముందు పెట్టాడు. చల్లటి మంచినీళ్ళు తాగు తూంటే అతనికి ప్రాణం లేచివచ్చింది. ఓ రెండు గుక్కలు తాగి అటూ ఇటూ చూస్తూ అతను తృళ్ళి పడ్డాడు.

సందేహం లేదు. నిన్నటి దినం తనతో బ్యాంకులో మాట్లాడినది ఆమే!

అతనికి ఆశ్చర్యం కలిగింది. గుండెలు తీసిన బంటు లాగుంది ఆమె. నిన్న బ్యాంకులో పట్టపగలు అంతమంది ఎదురుగా దొంగతనం చేసి ఈరోజు ఏమీ ఎరుగని దానిలా హోటల్లో దర్జాగా కూర్చుని ఐస్‌క్రీం తింటోంది.

అతను నెమ్మదిగా తన సీట్లోంచి లేచాడు. బిల్లు కౌంటర్ వైపు నడిచాడు. అయితే అతని కళ్ళన్నీ ఆమెనే గమనిస్తున్నాయి. ఆమె అతన్ని ఏమాత్రమూ గమనించినట్లు లేదు. నెమ్మదిగా ఐస్‌క్రీం సిప్ చేస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తూంది.

అతను కౌంటర్లోకి నడిచి-యాభై పైసలిచ్చి టెలిఫోన్ డయల్ చేశాడు. అదృష్టవశాత్తూ అవతలనుంచి ఎంగే జయి లేదు.

"హల్లో! ఇన్‌స్పెక్టర్ చంద్రశేఖరంగారా! నమస్కారమండీ_రాజుని మాట్లాడుతున్నాను. ఆదేనండీ_ నిన్న దోపిడీ అయిన బ్యాంకులో ఉద్యోగిని. నిన్న నన్ను మాటల్లో పెట్టి నాచేత దర్వాన్‌ని లోపలకు పిలిపించిందన్నానే ఆ అమ్మాయి యిప్పుడు ఊర్వశీ హోటల్లో ఐస్ క్రీం తింటోంది. ఇంకా ఎంత సేపుంటుందో తెలియదు. మీరు వెంటనే బయల్దేరి రాగలరా?...సరేలెండి. ఈ లోగా నేనామె హోటల్ దాటిపోకుండా చూస్తూంటానెండి..." అని ఫోన్ పెట్టేశాడు. అతను చాలా నెమ్మదిగానే మాట్లాడినప్పటికీ కౌంటర్లో వ్యక్తికా మాటలు వినబడినట్లున్నాయి.

"ఎవరండీ ఆ అమ్మాయి..." అన్నాడు కుతూహలంగా.

రాజు తడబడలేదు. సూచనప్రాయంగా అతనికా అమ్మాయి కూర్చున్న చోటు తెలియజేసి__"ఎలాగో అలా కొంతవరకూ మీరామె హోటల్ వదిలి వెళ్ళకుండా చూడాలి" అని కోరాడు.

"అంత నాజూగ్గా అందంగా వున్న అమ్మాయి అపరాధి అంటే నమ్మబుద్ధి కావడం లేదు. మీరు పొరబడ్డారేమో!" అన్నాడు కౌంటర్లో వ్యక్తి.

"సరే మీరా అమ్మాయి నిప్పుడు చూశారుగదా! రేపెవరైనా ఆ అమ్మాయిని చూపించి నిన్నటి రోజంతా ఆమె హాస్పిటల్లో ఉందన్నారనుకోండి. పొరబడ్డాననుకుంటారా?" అన్నాడు రాజు చిరాగ్గా.

"ఇంత అందాన్ని అంతలో ఎలా మరిచిపోతామండీ?"

"నా విషయంలోనూ అంతే." అని రాజు అక్కడ్నించి వెళ్ళి తన సీట్లో కూర్చున్నాడు. అప్పటికి అత నార్డరిచ్చిన ఊతప్పం వచ్చేసింది. అది నెమ్మదిగా తింటూ ఆ యువతినే చూస్తూ కూర్చున్నాడతను. అతని మెదడు ఊతప్పం రుచికి ఆనందించకుండా ఆమె ఎక్కడ కను మరుగైపోతుందోనని భయపడుతోంది.

అయితే ఆ యువతి అక్కడ్నించి అంత త్వరగా కదిలే ప్రయత్నంలో వున్నట్లు లేదు. ఆమె ఐస్ క్రీమ్ తినడమయ్యాక ఫ్రూట్ సలాడ్ కు ఆర్డరిచ్చింది. ఆర్డ రిచ్చిన ప్రతీదీ చాలా నెమ్మదిగా తింటోందేమో ఇన్ స్పెక్టర్ చంద్రశేఖర్ హోటల్లో అడుగు పెట్టే సమయానికి రాజు ఊతప్పం తిని కాఫీ తాగటం కూడా అయిపోయింది కానీ ఆమె ఇంకా ఫ్రూట్ సలాడ్ తింటూనే ఉంది.

రాజు పరిగెత్తుకుని ఇనస్పెక్టర్ని సమీపించి హడా వుడిగా ఆమెను చూపించాడు. ఈ గొడవకు ఏదో కుతూ హలం కలిగినట్లుగా ఆమె ఇనస్పెక్టర్నీ, రాజునీ చూసింది. అలా చూస్తున్నా ఆమె ఫ్రూట్ సలాడ్ తింటూనే వుంది. ఆమె చూపుల్లో ఏవిధమైన భయమూ, ఆందో ళనా కనబడటంలేదు.

రాజు, చంద్రశేఖర్ ఆమెను సమీపించారు.

"మేడమ్! మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చా?" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

"ఎందుకు?" అన్నదామె. ఆమె గొంతులో ఏ మాత్రమూ భయంలేదు.

"మీ ప్రశ్నకు సమాధానం ఈ హోటల్లో చెప్ప లేను. మీరు ఫ్రూట్ సలాడ్ తినడం అయేక మనం బయ టకు పోదాం_" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

"నేను ఫ్రూట్ సలాడ్ తినడానికింకా అయిదునిముషా లైనా పట్టవచ్చు. ఆ తర్వాత నేను హల్వాకు ఆర్డరిద్దా మనుకుంటున్నాను..." అందామె.

"అప్పుడు ఈ హోటల్లో ఇంతమందిముందు మిమ్మల్ని ఇబ్బందికరమైన ప్రశ్నలడగాల్సి ఉంటుంది. మీరు వెంటనే నాతో బయల్దేరివస్తే..."

ఇనస్పెక్టర్ మాటలను మధ్యలోనే ఆపి, "అడగ దల్చుకున్నదేదో ఇక్కడే అడగండి. హల్వా మానే యడం కంటే మీ మాటలిబ్బందికరంగా ఉంటాయని నేననుకోవడంలేదు" అందామె.

జంకు, గొంకు లేకుండా ఆమె అలా మాట్లాడుతూంటే చంద్రశేఖర్‌కు అనుమానం వచ్చింది. అతను అనుమా నంగా రాజువంక చూసి, "మీరు చెప్పదల్చుకున్నది చెప్పండి. అడగదల్చినది అడగండి" అన్నాడు.

రాజు గొంతు సవరించుకుని, "నిన్న మీరు మా బ్యాంకుకి వచ్చారు..." అన్నాడు. ఆమె అదోలా అతని వంక చూసి, "మా బ్యాంకంటే?" అందామె.

పేరు చెప్పాడు రాజు. విని నవ్వుతూ, "ఆ బ్యాంకుకు నేనెందుకొస్తాను? మా ఇంటికది చాలాదూరం. పైగా అందులో నా అకౌంట్ లేదు కూడాను..." అంది.

రాజు తెల్లబోయాడు. "అదంతా నాకు తెలియదు. నిన్న మీరు మా బ్యాంకుకు వచ్చి నాతో మాట్లాడేరు,

సి ఐ బి ఏజెంటునని నన్ను నమ్మించారు..."

ఆమె చురుగ్గా అతనివంక చూసి, "మీరెవరో మీ వ్యవహారమేమిటో నాకు తెలియదు. కానీ మీ మాటలు మాత్రం మర్యాదగా లేవు. మీ బ్యాంకుకు రావలసిన అవసరం గానీ, సీ బీ ఐ ఏజెంటునని ఒకళ్ళని నమ్మించవలసిన అవసరం గానీ - నాకు లేవు. అలా చేయడంవల్ల నాకేం లాభం?" అంది.

"కొన్ని లక్షలు..." అన్నాడు కసిగా రాజు.

"హోటళ్ళలో ఫ్రూట్ సలాడ్సు, ఐస్ క్రీములు, హల్వాలు ఆగకుండా తినవచ్చు..." అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్ కోపంగా.

"మీలాంటి వాళ్ళుంటే ఆగకుండా తినడం ఎలాగా కుదరదు! నా ఫ్రూట్ సలాడ్ నీళ్ళు కారిపోయింది..." అందామె విసుగ్గా.

"బహుశా మిమ్మల్ని పోలీస్ స్టేషన్ కి తీసుకువెళ్ళాల్సి ఉంటుంది. హల్వా తినడం మరీ అంత ముఖ్యమనుకుంటే పార్సిల్ కట్టించుకు తీసుకువెడదాం..." అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్.

"మీ ముఖం చూస్తూంటే కాఫీ హోటల్లోనే ఏమీ సహించడంలేదు. ఇంకా పోలీస్ స్టేషన్ కకూడా హల్వా తెచ్చుకోవాలా కర్మ!" అందామె.

"అదే గొంతు. అదే మనిషి. నేనేవిధంగానూ పొరబడడంలేదు," తనలోతనే అనుకుంటున్నట్లుగా అన్నాడు రాజు. ఆమె ప్రవర్తనతో రాజుకు తనమీద తనకే నమ్మకం పోయిందని అనుకున్నాడు ఇనస్పెక్టర్.

"చూడండి ఇనస్పెక్టర్! ఇతనే బ్యాంకులో పని చేస్తున్నాడో నాకు తెలియదు. కానీ ఓ గంటనుంచి నా వెంటపడుతున్నాడు. ఇలా మగపిల్లలు వెంటబడడం నాకు కొత్తకాదు. కానీ పోలీసుల్ని తీసుకొచ్చి బెదిరించడం మాత్రం ఇదే ప్రథమం. నా అనుమానం మీరు డూప్లికేట్ పోలీసని. అలాంటి అనుమానం నాకున్నప్పుడు మీ జీపు నేను ఎక్కను. ఈ మధ్య ఇలాంటి మోసాలుచేసి అందమైన ఆడపిల్లల్నెత్తుకుపోవడం తరచుగా జరుగుతోంది..." అందామె.

చంద్రశేఖర్ ఆశ్చర్యంగా ఆమెవంక చూశాడు. నదురూ బెదురూ లేదు. తొణుకూ బెణుకూ లేదు. ఆ వయసులో, అందులోనూ ఆడపిల్లకింత ధైర్యముండడం అద్భుతమూ, అరుదూకూడాను.

"అటువంటి సందేహం మీకుంటే మనం నడిచే వెడదాము. కానీ తప్పించుకు వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించకూడదు..." అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్.

"అలా చేయవలసిన కర్మ నాకేంపట్టింది?" అందామె

ఆమె కౌంటర్లో బిల్లు చెల్లించింది. ఇనస్పెక్టర్ ఫోన్ చేసి తన జీపు గురించి ఏవో సూచనలిచ్చాడు. ముగ్గురూ రోడ్డుమీదకు వచ్చేక, "ఇప్పుడు స్టేషన్దాకా ఎందుకు చెప్పండి? అడగవలసినవన్నీ స్పష్టంగా అడగండి. నా సమాధానాలు చెబుతాను..." అందామె.

ఆమె పేరు లత. ఆమెదీ ఊరుకాదు. రెండు నెలలైంది ఆమె ఈ ఊరొచ్చి. బియ్యే తప్పిందట ఎకనామిక్స్‌లో. ఆ సబ్జక్టులో ట్యూషన్ చెప్పించుకోవడానికి

ఊరు వచ్చిందిట. వేరేగది తీసుకుని వుంటోందిట. తన గది అడ్రస్ కూడా ఇచ్చిందామె. నిన్నటిదినం ఉదయం పది నుంచి సాయంత్రం మూడువరకూ సబ్జక్టు చదువుతూ కాలక్షేపం చేసిందట. ఈ బ్యాంకు వ్యవహారమే తెలియదట ఆమెకు. రాజు మనసులోని ఉద్దేశ్యంపట్ల ఆమెకు చాలా అనుమానాలున్నాయి.

"ఎకనామిక్స్‌లో ట్యూషన్ కోసం ఇంతదూరం వచ్చారంటే ఆశ్చర్యంగావుంది..." అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్.

"మిమ్మల్ని మా బ్యాంకులో నేనుకాక యింకా చాలామంది గుర్తుపట్టగలరు" అన్నాడు రాజు.

"అలా గుర్తుపట్టగలిగిన వారందరూ మీ బ్యాంకు ఉద్యోగస్తులే అయుంటారు. అయిదారుగురుద్యోగులు తలచుకుంటే బ్యాంకులో ఏమైనా చేయవచ్చు. మీరు చెప్పినకథ వింటూంటే అంతా సహజంగానేవుంది. ఒక్క నా రాక తప్ప! ఎందుకంటే ఒక్క ఆడపిల్లవల్ల అంత సాహసం సాధ్యపడదు. పథకంవేసి నిన్న దొంగతనం జరిగిపోయేక, నాలాంటి అన్నెంపున్నెం ఎరుగని అమాయకురాలి నిందులో ఇరికించడానికి కుట్రపన్నుతున్నారు" అంది లత.

ఇనస్పెక్టరు గతుక్కుమన్నాడు. ఇలాంటి అవకాశమొకటి ఉన్నదని తనకు స్ఫురించనేలేదని అతనికి అనుమానం వచ్చింది. అతను ఆదోరకంగా రాజువంక చూశాడు.

పరిస్థితి తనకు ప్రతికూలంగా మారేలాగున వున్నదని జుకు అనుమానం వచ్చింది.

"బ్యాంకుల్లో అటువంటివి సాధ్యపడవు. ఇటువంటిది ఇంతవరకూ ఒక్కసారికూడా ఏ దేశంలోనూ జరుగలేదు. ఉద్యోగుల్లో ఒకరిద్దరు ద్రోహులుండవచ్చునుగానీ— ఎక్కువమంది కలిసి బ్యాంకును దోచుకోవడం అసాధ్యం. ఈమెను మా బ్యాంకులో ఇంచుమించు అందరు వుద్యోగస్థులూ గుర్తించగలరు. అంతేకాదు. ఈమెను గుర్తించగల కస్టమర్స్ పేర్లుకూడా కొన్ని చెప్పగలను..." అన్నాడతను ఆవేశంగా.

లత నవ్వి, "మీ కథ మీరు చెప్పారు. మరి నా కథ నన్ను చెప్పనివ్వండి. నేను నిన్న రోజల్లా నా ఇంట్లోనే ఉన్నానని నా వీధిలో జనమంతా ఏకకంఠంతో చెబుతారు. ఒకసారి నా గదికివచ్చి వెళ్ళండి. ఎట్టాచ్చీ పెద్ద మనుషుల్లా ప్రవర్తించాలి..." అంది.

ఇన్స్పెక్టర్ క్షణం ఆలోచించి, సరేనన్నాడు.

ముగ్గురూ ఆమె గదికి బయల్దేరి ఓ పావుగంటలో అక్కడికి చేరుకున్నారు. లత తలుపు తాళం తీసి, చాప పరిచి, "కూర్చోండి" అంది. వాళ్ళు కూర్చుంటూ వుండగా స్విచ్ నొక్కి దీపంవేసిందామె.

చంద్రశేఖర్ పరిశీలించి ఆ గదిని చూసి, "ఈమె నిజమే చెబుతోంది" అనుకున్నాడు.

ఎకనామిక్స్‌లో స్పెషల్ కోచింగుకు ఆ ఊళ్ళోని రవీంద్ర ట్యుటోరియల్ కాలేజి పేరెన్నికగన్నది. అక్కడ చదువుకోవడానికి చుట్టుపక్కల చాలా ప్రాంతాలనుంచి విద్యార్థులు వచ్చి వెడుతూంటారు. రవీంద్ర ట్యుటోరియల్ కాలేజిలో లత గురించి అడిగి తెలుసుకోవాలని అతననుకున్నాడు.

"ఇంకా ఏమైనా సందేహాలుంటే అడిగి తెలుసుకో వచ్చు. ఈ ఇంటావిడ నేను చదువుకుంటూండగా మధ్యలో వచ్చింది. ఒంటిగంటనుంచి రెండు దాటేదాకా ఇక్కడే కూర్చుని కబుర్లు చెప్పింది. కావాలంటే అవిణ్ణే ప్రశ్నలడుగుదురుగాని. పిలుచుకువస్తాను" అంది లత.

చంద్రశేఖర్ మొహమాటానికికూడా వద్దని అనలేదు. లత ఆ గదిలోంచి బయటకువచ్చి ఇంటివాళ్ళ తలుపు తట్టింది. ఓ కుర్రాడు తలుపు తీయగా, "మీ అమ్మగారున్నారా?" అనడిగింది. లోపల ఉన్నారని చెప్పాడా కుర్రాడు. లత లోపలకు వెళ్ళింది.

అయిదు, పది, పదిహేను, ఇరవై నిముషాలు గడిచాయి. చంద్రశేఖర్ గుమ్మంవంకే చూస్తున్నాడు. లత మాత్రమే కాదు. ఎవ్వరూ బయటకు రాలేదు. ఓపిక నశించేక అతను తిన్నగా ఆ ఇంట్లోకి ప్రవేశించాడు.

"ఎవరు కావాలండీ?" అనడిగాడు ముందుగదిలో కూర్చున్న ఓ కుర్రాడు. ఇనస్పెక్టర్ని చూసి అతను గతుక్కుమన్నాడు.

"లత!" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

"లత ఎవరు?" అన్నాడా కుర్రాడు ఆశ్చర్యంగా.

"మీ ముందుగదిలో అద్దెకుంటున్న అమ్మాయి..." అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

"ఆ అమ్మాయి పేరు రాణి. లత కాదు..." అన్నాడు కుర్రాడు.

"ఏదో ఒకటి. ఇప్పుడే వస్తానని లోపలకు వెళ్ళింది. ఎంతకూ రాదేం?" అన్నాడు చంద్రశేఖర్.

"అమ్మతో మాట్లాడడానికి వెళ్ళింది. పిల్చుకు వస్తా నుండండి" అంటూ వస్రాదు లోపలకు వెళ్ళాడు. మరు క్షణంలోనే ఒకావిడ హడావుడిగా వచ్చి "ఏమయ్యా బుద్ధిలేదూ, ఆడపిల్లని వేషాలేసుకువచ్చి బెదిరిస్తారా? గదిలో కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకుందామనుకున్న ఆ పిల్ల హడలిపోయి దొడ్డిగుమ్మాన బయటకు వెళ్ళిపోయింది..." అంటూ చంద్రశేఖర్‌ని దులిపేసింది.

లత మాట్లాడిన పద్ధతి, వ్యవహారించిన తీరు చూసేక చంద్రశేఖర్ ఆమెను ఏమాత్రమూ అనుమానించలేక పోయాడు. ఈ విధంగా మోసంచేసి తప్పించుకుంటుందని ఏమాత్రం ఊహకు తోచినా తను అజాగ్రత్తగా ఉండే వాడు కాదు. ఇంటావిడ మాటలకతనికో క్షణం పంకూడా వచ్చింది.

జరిగిన కథ క్లుప్తంగా ఆవిడకు తెలియబర్చి, "రాణి అనే పేరుతో మీ ఇంట్లో ఉంటున్న ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ మీ యింటికి రాగానే పోలీసులకు అప్పగించవలసిన బాధ్యత మీది" అని చెప్పాడు.

"మిస్టర్ రాజా, ఆ పిల్ల చేయి దాటిపోయింది..." అన్నాడతను రాజుతో.

"అయితే ఇప్పుడేం చేయాలి?"

"పోలీస్ స్టేషన్‌కు ఫోన్ చేస్తాను. ఈ ఇంటిని ఓ ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ కాపలాకాయాలని..."

"ఇంతకీ ఆ అమ్మాయి ఇంటావిడా నిన్న మాట్లాడు కున్నారుటా?" అనడిగాడు రాజా. చంద్రశేఖర్ చిరాగ్గా ముఖంపెట్టి, "మాట్లాడుకుని ఉంటే తప్పించుకుని

ఎందుకని పారిపోతుంది? నిన్న ఉదయం తొమ్మిదిగంటల తర్వాత మళ్ళీ రాత్రి ఎనిమిదిగంటలదాకా ఆమె గురించి వీళ్ళకేమీ తెలియదట. ఆ మధ్యలో ఎప్పుడు చూసినా తలుపు తాళంవేసే ఉన్నదట...'' అన్నాడు.

చంద్రశేఖర్, రాజా కలిసి అక్కడికి దగ్గర్లో ఉన్న హోటల్లోంచి పోలీస్ స్టేషన్‌కి టెలిఫోన్ చేయగా అవతల నుంచి, ఇనస్పెక్టర్ చంద్రశేఖరమేనా?'' అన్న ప్రశ్న వినబడింది.

''అవును...'' అన్నాడు ఇనస్పెక్టర్.

''ఊర్వశీ హోటల్ ముందు మన జీపులేదని అక్కడకు వెళ్ళిన సబినస్పెక్టరుగారు ఫోన్ చేశారండి. మీ రక్కడికి వెళ్ళారో తెలియక...''

ఇనస్పెక్టరు బుర్ర తిరిగిపోయింది. అతను అవతలి వ్యక్తిని క్షణం ఆగమని తను చెప్పదల్చుకున్నది చెప్పేసి, ''ఇప్పుడే వస్తున్నాను'' అనికూడా అన్నాడు.

జీపు ఏ విధంగా మాయమైందా అని అతను ఆలోచిస్తున్నాడు.

3

లత దొడ్డిగుమ్మందాటి సందులోకి వచ్చి అక్కణ్నించి అవతల రోడ్డు దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి ఆమెకోసం అక్కడ పోలీసుజీపు సిద్ధంగా వుంది. ఆమె వెంటనే అందులో ఎక్కికూర్చుంది. వెంటనే జీపు అక్కణ్నించి కదిలింది.
ఆ జీపు తిన్నగా ఒకదారిని వెళ్ళలేదు. ఎన్నో సందులు ఎన్నో మలుపులు తిరుగుతూ అది చివరకు ఒక సందులోని బంగళాముందు ఆగింది.

లత జీపుదిగి తిన్నగా బంగళాలో ప్రవేశించబోయింది. ముందుహాల్లో కూర్చున్న ఒకవ్యక్తి "ఎవరు కావాలండీ" అనడిగాడు.

"శంకరదాస్ గుప్తా—"

ఆ మనిషి ఆశ్చర్యంగా ఆమెవైపు చూశాడు. శంకరదాస్ గుప్తా ఈ సమయంలో అక్కడుంటాడని చాలా తక్కువమందికి తెలుసు. ముందుగా అప్పాయింట్ మెంట్ లేనిదే అతనక్కడకి ఎవరినీ రానివ్వడు. ముఖ్యంగా ఇప్పుడు... ఈ సమయంలో...

"అలా ఆలోచిస్తూ నిలబడితే లాభంలేదు. అవతల నాకు చాలా అర్జంటు పనులున్నాయి. త్వరగా నేను గుప్తాజీని కలుసుకోవాలి" అసహనంగా అది లత.

"ఏమని చెప్పాలాయనకు?"

"చంద్రిక వచ్చిందని చెప్పు..."

అతను అక్కడే బల్లమీదవున్న ఇంటర్ కామ్‌తో ఫోన్ చేశాడు. అవతలనుంచి సమాధానం విని బాగా ఆశ్చర్యపోయినట్లు ముఖంపెట్టాడు. ఫోన్ పెట్టేసి ఆమె వంక గౌరవభావంతో చూసి "అలా కూర్చోండి" అంటూ మర్యాద చేశాడు. ఆమె వెళ్ళి దర్జాగా సోఫాలో కూర్చుంది.

హడావుడిగా పరిగెత్తుకొంటూ వచ్చాడు శంకర్ దాస్ గుప్తా. "ఆలశ్యానికి మన్నించాలి మేడమ్! మావాడు మీకు ట్రబులేమీ ఇవ్వలేదుగదా. ఇది నేను ముఖ్యమైన వస్తువులు దాచుకునే వేళ. ఈ సమయంలో యెవ్వరినీ ఇక్కడకు రానివ్వను. వచ్చినా నన్ను చూడనివ్వను. మీ సంగతి వేరనుకోండి..."

"ఒక్క క్షణం ఆగి నేను చెప్పేది వినండి గుప్తాజీ! మిడతలదండు మీ యింటికి రేపు రాబోతుంది. మీకు సంబంధించిన ముఖ్యమైన వస్తువులన్నీ తక్షణం నాకు ఇచ్చేయండి. నేను పోలీసుల మనిషినని తెలియడం ఇష్టం లేదు నాకు. అయినా కొన్ని జాగ్రత్తలకోసం ఈపూట పోలీస్ జీప్‌లో రావాల్సొచ్చింది. అదెక్కువసేపు మీ ఇంటి ముందాగడం మనకు మంచిదికాదు. ఈ ప్రాంతాల్లో మిడతలదండు మనుషులుండకపోరు."

గుప్తాక్షణం ఆలోచించి "ఒక్కసారి మీ ఐడెంటిఫికేషన్..." అంటూ నసిగాడు. లత వెంటనే తన జాకెట్లోంచి అయిడెంటిఫికేషన్ చూపించి, "త్వరగా ఆలశ్యం చేయకండి" అంటూ హెచ్చరించింది.

శంకర్‌దాస్‌గుప్తా ఆలశ్యం చేయలేదు. అయిడెంటిఫికేషన్ చూడగానే అతనికి తృప్తి కలిగింది. ఉత్సాహంగా లోపలకు వెళ్ళి కొన్ని విలువయిన వజ్రాలు, రత్నాలు ఏరి ఒక సూట్‌కేసులో సర్దసాగాడు. అవి సర్దడం పూర్తి అయ్యేక మాత్రం అతని మనసుపీకింది.

ఒకటికాదు, రెండుకాదు...సుమారు డెబ్బయిలక్షలు విలువచేస్తుంది ఆ సూట్‌కేసు. కానీ అది ఈ అపరిచితురాలి చేతికివ్వక తప్పలేదు. పోలీసుజీపు, ఐడెంటిఫికేషన్ ఈరెండే తనకు ఈమెమీద నమ్మకం కలిగించే ఐటమ్స్. మోసం జరిగితే డెబ్బయిలక్షలు గోవిందా! అలాగని సూట్‌కేసు ఈమెకివ్వకపోతే—రేపు మిడతలదండు వచ్చి పడిందంటే....

గుప్తా సూట్‌కేసుతో బయటకు వచ్చాడు. ఈడబ్బు తను అన్యాయాలూ, అక్రమాలూ చేసి సంపాదించాడు.

ఇది పోయినంతలో తనకు కలిగిన నష్టమేమీ లేదు. మళ్ళీ ఇంతకుయింత సంపాదించగలడు. పోలీసులుకూడా తనను మోసంచేస్తే అది వేరే సంగతి. కానీ ప్రస్తుతానికివాళ్ళను నమ్మడం మినహా వేరేగత్యంతరం లేదు.

అసలీమె పోలీసులకు చెందినమనిషి అవునా కాదా అన్న అనుమానంకూడా అతన్ని పీడిస్తోంది. కానీ గత నాలుగురోజులుగా తనకీమె దగ్గర్నుంచి ఫోన్ కాల్స్ వస్తున్నాయి. మిడతల దండునించి తన గుప్తనిధిని సంరక్షించగల శక్తి తనకున్నదనీ, తను సి.బి.ఐ.కు చెందిన మనిషిననీ ఆమె ఫోన్‌లో చెబుతోంది. ఈరోజు మొదటి సారిగా తనామెను చూస్తున్నాడు.

"మిస్ చంద్రికా! అన్నింటికీ నిన్నే నమ్ముకున్నాను" అంటూ అతనామెకు సూట్ కేస్ అందించాడు.

"నన్ను నమ్మి చెడిన వారీలోకంలో లేరు. నన్ను నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తే మాత్రం చెడిపోయేదిమీరే— ఈ విషయం గుర్తుంచుకుంటే చాలు" అంటూ సూట్ కేసు అందుకుంది లత.

4

"నమస్కారం శివప్రసాద్ గారూ!"

శివప్రసాద్ ఆ యువతివంక ఆశ్చర్యంగాచూసి— "ఎవరుమీరు?" అన్నాడు.

నవ్విందామె. "నాపేరు కల్పన. నన్ను మీరెరుగరు. కానీ నా అవసరం మీకుంది?"

"ఏమిటా అవసరం?"

"మిడతలదండునించి మిమ్మల్ని రక్షించడం."

శివప్రసాద్ ఉలిక్కిపడి "మిడతలదండు యేమిటో నాకు తెలియదు" అన్నాడు. అతని కళ్ళలో భయం స్పష్టంగా కనబడుతోంది.

"అన్నీ నాకు తెలుసు. నాదగ్గర మీరు భయపడనవసరంలేదు. ఏమీ దాచనక్కరలేదు. నేనుండగా మిడతలదండు మిమ్మల్నేమీ చేయలేదు."

శివప్రసాద్‌కు నోటమాట రావడంలేదు. అతనికి ఒక హెచ్చరిక చెవిలో మెదుల్తోంది "మేము నిన్ను కలుసుకున్నట్లుగానీ మాట్లాడినట్లుగానీ మూడోవ్యక్తికి తెలిసిందా, ఈభూమ్మీద బ్రతకవునువ్వు" అది మిడతలదండుకు చెందినవ్యక్తి చేసిన హెచ్చరిక.

"మీకు నామీద నమ్మకం కలిగినట్లులేదు" అందామె.

"దయచేసి మీరెవరో కానీ వెంటనే వెళ్ళిపోండి. నేను ఇంతకంటే ఏమీ చెప్పలేను" అన్నాడు శివప్రసాద్.

"చందమామ ఇచ్చేయండి, వెళ్ళిపోతాను...." అంది కల్పన.

"చందమామ ఏమిటి?" అన్నాడు శివప్రసాద్ ఆశ్చర్యాన్ని నటిస్తూ.

కల్పన ముఖంలో కోపం తొంగిచూసింది. "మీకై మీరు మొండివారో లేక మిడతలదండు మిమ్మల్ని బాగా భయపెట్టిందో తెలియడంలేదు. లేకపోతే మీరు కనిపెట్టిన చందమామ మీకు తెలియక పోవడమేమిటి?"

"చందమామను నేను కనిపెట్టడమేమిటి?" అన్నాడు శివప్రసాద్ మొండిగా.

కల్పన చేతిలో రివాల్వర్ మెరిసింది. "మిస్టర్ శివ ప్రసాద్ మర్యాదగా చందమామనిస్తావా, యివ్వవా?" అంది.

శివప్రసాద్ కంగారుగా ఆమెవంకే చూస్తున్నాడు. అంతలోనే అతని కళ్ళు మెరిశాయి. కల్పన వీపుకు ఏదో బలంగా గుచ్చుకుంది. అది రివాల్వర్ మొన అని ఆమె గ్రహించగలిగింది.

"మిస్ కల్పనా! మిడతలదండును తప్పుడు అంచనా వేసి ధైర్యంగా ఇంతవరకూ రావడం బాగానే ఉంది. నీ సాహసాన్ని అభినందిస్తున్నాను. కానీ వెంటనే రివాల్వర్ జారవిడిచేయ్" అన్న మాటలామెకు వినిపించాయి. ఆమె తక్షణం రివాల్వర్ వదిలిపెట్టేసింది.

"వెరీగుడ్!" అంటూ ఆమె వెనుకనున్న వ్యక్తి ఓ త్రాళ్ళకట్టను శివప్రసాద్ వేపు విసిరాడు. "మిస్టర్ శివ ప్రసాద్! త్వరగావచ్చి ఈమెను బంధించు."

శివప్రసాద్ కల్పనను కాళ్ళు చేతులు కట్టేసాక— "మీరేనా మిడతలదండుకు చెందిన వ్యక్తి. వినడమే కానీ చూసేభాగ్యం కలుగలేదు నాకు" అన్నాడు ఆ వ్యక్తితో.

ఆ వ్యక్తి మందహాసంచేసి "ఇంక జాప్యంచేసి లాభం లేదు. ఎంత జాగ్రత్తగా ఉన్నప్పటికీ మా వ్యూహాలు శత్రువు తెలుసుకుంటున్నాడు. చందమామనిలా తీసుకు రండి" అన్నాడు.

శివప్రసాద్ ఆలశ్యం చేయకుండా లోపలికివెళ్ళి ఒక పుస్తకం తీసుకుని వచ్చాడు. దానిమీద చందమామ అని వ్రాసివుంది. లోపల అయిదు ప్రకరణాలలో చంద్రుడి

గురించిన సైంటిఫిక్ సమాచారముంది. ఆ వ్యక్తి ఒకసారి పరీక్షించి ఆ పుస్తకాన్ని చూసి తృప్తిగా తలాడించాడు.

"వెల్ డన్! శివప్రసాద్" అంటూ అతను శివప్రసాద్‌కు షేక్‌హ్యాండిచ్చాడు. ఆ సమయంలో యేం చేశాడో, యేమో శివప్రసాద్ కుప్పలా కూలిపోయాడు.

అతను వెంటనే శివప్రసాద్‌ని పక్కగదిలోకి ఎత్తుకు వెళ్ళి మంచంమీద పడుకోబెట్టాడు. ఇవతలికి వచ్చి కల్పనకు కట్లు విప్పాడు.

"వెల్ డన్ మధూ! నీ పాత్రను బాగా రక్తి కట్టించావు. ఇంకో విధంగా అయితే చందమామ మనకుదక్కి ఉండేది కాదు" అంది కల్పన.

"మరోలా అయితే నాకూ సాధ్యపడేది కాదు. అంతా నీ మాస్టర్ బ్రెయిన్" అంటూ అభినందించాడు మధు.

5

"ఇదిచాలా తమాషాగా ఉంది" అన్నాడు పోలీసు కమీషనర్.

"తమాషామాట ఎలావున్నా డిపార్టుమెంటుకు పెద్ద యిబ్బంది వచ్చేలాగుంది. ఇది చాలా తికమక వ్యవహారం. మిడతలదండు గురించి ఏంచేయాలా అని ఆలోచిస్తూంటే పులిమీద పుట్రలా రంగంలోకి కొత్తదండు దిగింది" అన్నాడు డీయస్పీ.

నగరంలో డిపార్టుమెంటుకు చెందిన ప్రముఖులందరూ పరిస్థితిని సమీక్షించారు.

మిడతలదండు పేరుతో ఒకముఠా వెలసి యేడాది దాటింది. పంటచేలమీద ఒకసారి మిడతలదండు వాలి

లేచిందంటే యింక ఏమీ మిగలదు. మిడతలదండు ముఠా ఆశయం కూడా అదే! ఒక సంస్థ నీదండు దోపిడీ చేయాలనుకుంటే ఆ సంస్థ సర్వనాశనం కావాలి. ఈ ఆశయంతో వెలసిన మిడతలదండు అసలు యెందుకు వెలసిందో అందులో సభ్యులెందరో యెవ్వరికీ తెలియదు.

మిడతలదండు ఒక సంస్థను సర్వనాశనం చేయాలని నిశ్చయించుకున్నాక ముందు లోపాయికారీగా కొన్ని హెచ్చరికలు చేస్తుంది. ఆ సంస్థ ఆ హెచ్చరికలను పాటించి తనను సంస్కరించుకోవాలి. అలా జరగకపోతే సంస్థకు సంబంధించిన కీలక వస్తువులు అపహరించబడతాయి. ఆ తర్వాత మిడతలదండు తను ఏయే కారణాల వల్ల ఏసంస్థను నాశనం చేయాలనుకుంటోందో బహిరంగంగా వాల్ పోస్టరు అంటించి ప్రజలకు తెలియజేస్తుంది. ఆసంస్థ ఆస్తి అంతా అపహరించబడాలి. వ్యక్తులందరూ హత్యకావించ బడాలి.

ఈ విషయంలో మిడతలదండుకు యెవరయినా సహాయపడవచ్చు. సహాయపడిన ప్రతి ఒక్కడూ మిడతలదండులో సభ్యుడవుతాడు. అటువంటి వ్యక్తులనుగుర్తించడానికి మిడతలదండుకు ప్రత్యేకమైన పద్ధతులున్నాయి.

పల్లెకూ, పట్నానికీ మధ్యరకంగా ఉండే వొక ఊళ్ళోని పాఠశాలను మిడతలదండు మొట్టమొదటిసారిగ యెన్నుకుంది. అది ఒక కమిటీ స్కూలు. యాజమాన్యం సరిగా ప్రవర్తించడం లేదని ఒక హెచ్చరిక పంపింది మిడతలదండు.

యాజమాన్యం దానిని లెక్క చేయలేదు. మిడతలదండు చెప్పిన ప్రకారం ఆ స్కూల్లో టీచర్లకు సరిగా

జీతాలివ్వడంలేదు. ఆడటీచర్లకూ, విద్యార్థినులకు సరియైన మానసంరక్షణ లేదు. విద్యార్థుల్లో అక్రమ ప్రవర్తన అక్కడ ప్రోత్సహించబడుతోంది. పేరుకి అది పాఠశాల అయినా విద్యార్థులక్కడ చదువుకోవడంద్వారా మంచి కంటె చెడు యెక్కువ నేర్చుకుంటున్నారు.

మిడతలదండు చివరిసారిగా హెచ్చరించింది. "త్వరలో ఈ పాఠశాల సర్వనాశనం కాబోతుంది. ప్రాణాలమీద ఆశగల ఉద్యోగులందరూ రాజీనామా లిచ్చేయండి."

ఈ హెచ్చరికనుకూడా ఎవ్వరూ లక్ష్యపెట్టలేదు. సరిగ్గా మరో వారంరోజులకు ఓ నలభయిమంది దారుణంగా హత్యగావించబడ్డారు. అందులో విద్యార్థులున్నారు ఉపాధ్యాయులున్నారు. ఇతర ఉద్యోగు లున్నారు, యాజమాన్యానికి చెందిన వారందరూ ఉన్నారు.

ఈహత్య పెద్ద సంచలనాన్నే కలిగించింది. పోలీసులు రంగంలోకి ప్రవేశించి మిడతలదండును పట్టుకోలేక పోయారు సరికదా దానిగురించి ఏవిధమైన ఆచూకీ సంపాదించలేక పోయారు.

ఈలోగా మిడతలదండు మరో పెద్ద పట్టణములోని చిట్ ఫండ్ సంస్థను ఇదేవిధంగా చిన్నాభిన్నం చేసింది. ఆ తర్వాత ఒక బ్యాంకునీ, ఒక చిన్నకంపెనీని మట్టు పెట్టింది. మిడతలదండు పేరువింటే ప్రజలగుండెల్లో రైళ్ళుపరిగెత్తడం ఆరంభమయింది.

ప్రజల నైతిక జీవనంలో ఆరోగ్యకరమైన మార్పు తీసుకురావడమే తమ లక్ష్యమని మిడతలదండు ప్రకటించినప్పటికీ ఆచరణనుబట్టి అది నిజమనిపించడంలేదు. మిడ

తలదండు ఘోరాలకు యెందరో అమాయకులుకూడా బలి అయిపోయారు.

తమ మనుషులను కొందరిని మిడతలదండులో ప్రవేశ పెట్టాలని పోలీసు డిపార్టుమెంటు ప్రయత్నించింది. అలా వెళ్ళినవారిలో కొంతమంది ఆచూకీ తెలియలేదు. కొందరి శవాలు మాత్రం పార్సెల్లో పోలీస్ స్టేషన్స్ చేరాయి.

మిడతల దండు ఏదో విదేశానికి చెందిన ముఠా అనీ దేశంలో అల్లకల్లోలం సృష్టించడమే దాని ధ్యేయమనీ ప్రభుత్వం భావించింది. అయితే అదెంతవరకూ సరయి నదో ఇటీవల సంఘటనలు తెలియకుండా చేశాయి.

ఒకప్పుడు మిడతలదండు డబ్బు గురించి ఆలోచించేది కాదు. సంస్థలను సంస్కరించడమే దాని ముఖ్యాశ యంగా ప్రకటించేది. కానీ ఇటీవల బ్యాంకులనూ, ధనికులనూ కొల్లగొట్టడం మిడతలదండు ఆరంభించడంతో ఈ కేసులో ఏం చేయాలో పోలీసులకు తోచలేదు.

మిడతలదండు అసలు లక్ష్యం త్వరలో బయటపడ గలదనీ, ఈలోగా పోలీసుల ఆలోచనలను తప్పు దారి తొక్కించడం కోసం అది రకరకాలుగా ప్రవర్తిస్తూందనీ ప్రముఖులభిప్రాయ పడ్డారు.

అయితే పోలీసుల కృషి ఫలించకపోలేదు. వారి తాలూకు మనుషులు కొందరు మిడతలదండులో ప్రవే శించగలిగినట్లే తెలుస్తోంది. ముఠా ఆశయాలు మాత్రమే వారికి తెలుస్తున్నాయి. ఏం చేయాలో మాత్రమే వారికి తెలుస్తోంది. కీలక స్థావరమూ, అసలు మనుష్యులూ ఎవరికీ తెలియడంలేదు. అదీకాక మిడతలదండు సభ్యులు ఒకరికి

ఒకరు తెలియదు. ఎవరి మీద ఎటువంటి నిఘా ఉన్నదో తెలుసుకోవడం కష్టం.

మిడతలదండు సభ్యుడికి ప్రతివాడికీ ఒక నిర్ణీత స్థల ముంటుంది. టెలిఫోన్, ఉత్తరం, కబురు వగైరా ఏదో సాధనంతో వారేం చేయాలో తెలియజేయబడుతుంది. సభ్యుడు పోలీసులకు సహాయపడుతున్నాడని ఏమాత్రం అనుమానంగా ఉన్నా దారుణమైన చావు చస్తాడు. చచ్చేక మిగతా సభ్యులకు ఆ వార్త అందుతుంది.

ఆ కారణంగా మిడతలదండులో చేరి ఇంకా బ్రతికి వున్న పోలీసులు అరిచేతిలో ప్రాణాలెట్టుకుని వుంటు న్నారు. అయినప్పటికీ ఎలాగో అలా మిడతలదండు యొక్క భావి పథకాలు డిపార్టుమెంటుకి అందజేయ గలుగుతున్నారు. ఈ సమాచారాన్నందుకుని తమ డిపార్టు మెంటు వ్యక్తులకు ఏవిధంగా సాయపడాలా అని ఆలో చిస్తున్నారు పోలీసు ప్రముఖులు.

ప్రస్తుతం పోలీసులకు తెలిసిన సమాచారం ప్రకారం మిడతలదండీ వూళ్ళో మూడు పనులు చేయాలనుకుం టోంది. ఆ వూళ్ళో శ్రీనివాసా బ్యాంకు వుంది. ఆ చుట్టుపక్కల ఓ పది పదిహేనూళ్ళలో ఈ బ్యాంకు డబ్బుకు సంబంధించిన వ్యవహారాలు నడుపుతోంది. చాలా మంది వ్యాపారస్థులకు బ్లాక్ మనీ దాచుకునేందుకు ఈ బ్యాంకు సహాయపడుతున్నట్లు మిడతలదండు ఆరోపించి ప్రథమ ప్రయత్నంగా ఆ వూళ్ళోని బ్రాంచిని నిలువు దోపిడీ చేయాలని నిర్ణయించుకుంది. ఈ నిర్ణయాన్ని చాలా రహస్యంగా వుంచింది మిడుతల దండు. బ్యాంకును పూర్తిగా దోచుకున్నాక అందులోని వ్యక్తులను అందర్నీ

చంపేయాలనీ_అప్పుడే తన పథకం బహిరంగం చేయాలనీ మిడతల దండు అనుకుంది. కానీ పోలీస్ డిపార్టుమెంటుకీ వార్త చేరింది.

మిడతల దండుకు సంబంధించిన రెండవసమాచారం దేశంలోని అపూర్వ వజ్రాల గురించి. శంకరదాస్ గుప్తా అనే నగల వ్యాపారి దేశదేశాలు తిరిగినవాడు. అతనివద్ద అపూర్వమైన వజ్రాలూ, రత్నాలూ వున్నాయనీ, వెల కట్టడానికి చాలా కష్టమైన రాళ్ళతనివద్ద వున్నాయనీ వదంతి వుంది. మిడతలదండు అవన్నీ సంపాదించాలని అనుకుంది. ఈ సమాచారం కూడా రహస్యమే అయినప్పటికీ పోలీసులకు చేరింది.

ఆ ఊళ్ళో ఒక టెస్టింగ్ లాబరేటరీ వుంది. పేరుకు టెస్టింగ్ లాబరేటరీ అయినప్పటికీ__అక్కడ డిఫెన్సుకి సంబంధించిన రీసెర్చి జరుగుతోంది. ఇది ఎవరికీ తెలియని రహస్యం. కానీ మిడతలదండు తెలుసుకుంది.ఆ లాబరేటరీ చీఫ్ అయిన శివప్రసాద్‌ని డబ్బాశ చూపి లొంగదీసుకుంది. అతను లాబరేటరీ పరిశోధన ఫలితాలనన్నింటినీ కోడ్ లాంగ్వేజిలో రాసి చందమామ అని పేరు పెట్టాడు. ఎవరయినా ఆ పుస్తకం చదివితే చంద్రుడిని గురించిన వివరాలున్నాయనుకుంటారు. కానీ డీకోడ్ చేయగలిగితే ఇండియన్ డిఫెన్సుకు సంబంధించిన చాలా రహస్యాలున్నాయి. డిఫెన్సులో ఒక మెకానిజమ్ యింప్రూవ్ చేయాలంటే రీసెర్చి చేయాలి. రిసెర్చి యెందుకు? లోపాలను సవరించడానికి. ఏయే విషయాల్లో రీసెర్చి జరుగుతున్నదో తెలిస్తే ఏయే లోపాలున్నదీ సులభంగా తెలుసు

కోవచ్చు. ఈ వివరాలన్నీ చందమామలో వున్నాయి.

శివప్రసాద్ చందమామను తయారుచేశాడు కాని అతని మనసు దేశభక్తికీ, ప్రాణభయానికీ, ధనాశకూ మధ్య ఊగిసలాడుతుంది. ఇటీవలే మిడతలదండు అతనికో తేదీ యిచ్చింది. ఆ తేదీలోగా అతను చందమామను సిద్ధంచేసి మిడతల దండుకు అప్పగించాలి.

బ్యాంకు యాజమాన్యాన్నీ, శంకర్‌దాస్‌గుప్తాని, శివప్రసాద్‌ని మిడతలదండు రహస్యంగా హెచ్చరించడమేకాక — తమ హెచ్చరిక బయటపడడానికి వీల్లేదనీ, అలా జరిగితే హెచ్చరిక అందుకున్న ఆయా వ్యక్తులు సకుటుంబంగా నాశనమవుతారనికూడ హెచ్చరించింది. ఈ వార్తలు పోలీసు డిపార్టుమెంటుకు చేరాయి.

అయితే ఈ విషయంలో పోలీసులుకూడా బాగా తెలివితేటలు చూపించారు. మిడతలదండు గురించిన సమాచారం తమకు తెలిసినట్లు వారేమాత్రమూ బయటపడలేదు.

ఈ వివరాలన్నీ తెలిసిన సందర్భంలో ఏం చేయాలా అని ప్రముఖులందరూ ఆలోచిస్తున్న సమయంలో కొత్త సమస్య వచ్చిపడింది. ఒక ఆడపిల్ల మిడతలదండు చేయాలనుకున్న ఈమూడు పనులనూ చేసేసింది.

ఆ పిల్ల ఎవరు? మిడతలదండు ముఠాకి చెందినదేనా? లేక మరో కొత్తముఠా ఏదయినా బయల్దేరిందా?

పోలీసులు బాగా ఆలోచించి ఈ విధంగా అనుకున్నారు. ఆమెకు క్షుణ్ణంగా మిడతలదండు ముఠా పథకాలు తెలిశాయి కాబట్టి, ఆమె ఆ ముఠాకు చెందినదే అయుండాలి. పోలీసుల ఆలోచనలను తప్పుదారి

మళ్ళించడం కోసమని మిడతలదండు కొత్తమురాని సృష్టించి వుండవచ్చు.

"ఏది ఏమయినా మిడతలదండు మనగురించి ఎక్కువ శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నది. దానికి మనపై గౌరవం పెరిగింది. ఆ గౌరవాన్ని నిలబెట్టుకునే విధంగా మనం ప్రవర్తించాలి. మన ఆలోచనలను వాళ్ళు తప్పుదారి తొక్కిస్తున్నట్లే—వాళ్ళ ఆలోచనలను మనమూ తప్పుదారి దారి తొక్కించగలగాలి. అంతే ఒక్కటే ఉపాయం. మిడతలదండు సభ్యులు కొందరు మనవాళ్ళనే అనుమానం—మురానాయకులకు రావాలి" అన్నాడు పోలీస్ కమిషనర్.

6

ఏదో చప్పుడుకు ఒకరాత్రివేళ మెలకువ వచ్చిందామెకు. చేయిసాచి బెడ్‌దగ్గరున్న లైట్ వేయబోయింది. ఎవరో ఆచేయి పట్టుకున్నారు.ఆ చేయి కర్కశంగావుండి పురుషుడిదని తెలుస్తూనే ఉంది. ఆమె తడబడకుండా—"ఆడదాని చేయి పట్టుకోడానికింత చీకటి కావాలా? దీపం వేస్తే నిన్ను చూస్తానని భయమా?" అంది.

మరుక్షణమే గదిలో దీపం వెలిగింది. ఆ వ్యక్తి ఆమె చేయి వదిలేసి "ఈ ప్రసాద్ అంటే సింహం. యెవరికీ భయపడడు" అన్నాడు.

"గ్రామాల్లో గ్రామ సింహమంటారు. పట్నాల్లో నిన్నేమని పిలవాలో తెలియడంలేదు. పట్నసింహాంకంటే ఉత్తసింహమంటేనే బాగుంటుంది. సరేగానీ ఇందాకట్నించీ లేని ధైర్యం ఇప్పుడెలా వచ్చింది? హఠాత్తుగా దీపం వేశావ్" అందామె.

ప్రసాద్ నవ్వి —"నీచేయి చాలా మెత్తగావుంది. ముఖం చూడాలనిపించి దీపం వేశాను. బాగున్నావు నువ్వు" అన్నాడు.

"నా బాగుకేంగానీ నీబాగు చూసుకో. ఇలా ఒంటరిగా నా దగ్గరకు రావడం మంచిది కాదు. ఇంతవరకూ ఇలావచ్చి ప్రతి ఒక్కడూ చెడిపోయాడు" అందామె.

"అయితే నేనెందుకొచ్చానో తెలుసా?"

"సి.బి.ఐ. మనిషిని, అన్నీ తెలుస్తాయి నాకు."

"బాయ్" అని నవ్వేడతను. "నీమాటలు విని నమ్మడానికి నేను బ్యాంకు ఉద్యోగిని కాను. శంకరదాస్ గుప్తాని కాను..."

"ఇంకో పేరు మర్చిపోయావేమో."

"నేను మర్చిపోయినా ఫరవాలేదు. గుర్తుచేసి మరీ అన్నీ నాకు అందిస్తావు" అని అదోలా నవ్వడం మొదలుపెట్టాడు ప్రసాద్.

"మిస్టర్ ప్రసాద్, ఈ క్షణంలో నేను నిన్ను పోలీసులకు పట్టించగలను. సిబీఐ మనుషులతో వేళాకోళమాడటం నీ ఒంటికి మంచిదికాదు" అందామె తీవ్రంగా.

"బాయ్..." అని మళ్ళీ నవ్వసాగాడు ప్రసాద్.

ఆమె కొద్దిగా ఉద్రేకాన్ని ప్రకటించి "అయిడెంటిఫికేషన్ చూస్తావా?" అనడిగింది.

ప్రసాద్ నవ్వు ఆపబోయినవాడల్లా ఈమాటలు విని మరింత నవ్వడం మొదలుపెట్టాడు. తమాయించుకొన్నాక "నీ ఇష్టమొచ్చిన దేశానికి నన్ను గూఢచారి అనుకో. ఆ అయిడెంటిఫికేషన్ క్షణాలమీద చూపిస్తాను నీకు నేను" అన్నాడు.

ఈసారి ఆమెకూడా నవ్వి "పోనీలే, నేను సజీవ మనిషిని కాను!" అంది.

"అలాగని ఊరుకుంటే చాలదు. మిడతలదండుకు క్షమార్పణ చెప్పుకోవాలి నువ్వు."

"దేనికి?"

"మిడతలదండు సొత్తును నువ్వు తీసుకున్నావు?"

"ఒక ఆడపిల్ల కష్టపడి సంపాదించుకున్నదాన్ని తన సొత్తుగా భావించడానికి మిడతలదండుకు సిగ్గులేదా?" అందామె తీవ్రంగా.

"నీకు చాలా పేర్లున్నాయని తెలుసుగానీ వాటిలో నాకు నచ్చినపేరు లత! కాబట్టి మిస్ లతా! వృథా ప్రసంగం ఆపి నువ్వు స్వాధీనం చేసుకున్న మా సొత్తును మాకు అప్పజెప్పి క్షమార్పణ అడుగు. ఆ విధంగా నీ ప్రాణాలు దక్కించుకుంటావు" అన్నాడు ప్రసాద్.

"ప్రాణాల గురించి మరీ యెక్కువగా మాట్లాడు తున్నావ్. మీ మిడతలదండులో వాళ్ళ సంగతి తెలి యదు కానీ నాకు ప్రాణభీతిలేదు. నా ముఠాలో నా లాంటివాళ్ళు పాతికమంది ఉన్నారు. నాకేమయినా జరి గిందో—వాళ్ళు మీ మిడతలదండును నిప్పులో వేలు స్తారు."

ప్రసాద్ స్వరం తగ్గించి "అయితే నీ ముఠా ఉద్దేశ్య మేమిటి? మేము తలపెట్టిన కార్యక్రమాలకే నువ్వు పూనుకోవడంలో ఆంతర్యమేమిటి? తెలుసుకోవచ్చా?" అన్నాడు.

"నా సరివారితో కానీ నేను మాట్లాడను. నువ్వు అనుచరుడి జాతివాడివి. నాగురించి తెలుసుకోవాలను

కుంటే నీ నాయకులను నా దగ్గరకు రమ్మను. నేనింకా ఈ హోటల్లో అయిదు రోజులుంటాను'' అంది లత.

''అంతవరకూ ఇన్ స్పెక్టర్ చంద్రశేఖర్ కళ్ళుబడ కుండా ఉంటే?'' అన్నాడు ప్రసాద్ వ్యంగ్యంగా.

లత ఈసారినవ్వి ''నువ్వు చాలా అమాయకుడిలా గున్నావు. ఇంద్రజిత్తు బ్రహ్మాస్త్రంవేస్తే కావాలని ఆంజ నేయుడు కట్టుబడ్డట్లు నేనూ అంతే చేశాను. నీకు సర దాగా ఉంటే చంద్రశేఖర్ కి ఫోన్ చేసి నా వివరాలు చెప్పు. సీబిఐ మనిషిని ముట్టుకోడానికీ కూడా ధైర్య ముండదతనికి'' అంది.

ప్రసాద్ తడబడి, మనసులో ''నీ సీబీఐ బంగారం కానూ'' అని మాత్రం అనుకున్నాడు. లత తనకు కొరుకు బడదని అర్థమయేక అక్కణ్ణించి కదిలాడతను.

7

లత ఆ హోటల్లో రెండురోజులుంది.

ఆ రెండురోజులూ ఆమె గదివదలి బయటకురాలేదు. ఆమెనుమాత్రం ముగ్గురు వ్యక్తులు కలుసుకొన్నారు. ముగ్గురూ మిడతలదండుకు సంబంధించినవారే.

తాము మిడతలదండు నాయకులమని ముగ్గురూ అన్నారు కానీ ఆమె రకరకాల ప్రశ్నలువేసి వాళ్ళు నాయకులన్న నమ్మకం తనకు కలగడం లేదని చెప్పింది. వాళ్ళు యెన్నో రకాల ఆమెకు నచ్చ జెప్పడానికి ప్రయ త్నించి విఫలులై వెళ్ళిపోయారు.

రెండో రోజు సాయంత్రం ఆమెవద్దకింకో వ్యక్తి వచ్చాడు. అతనామెను సూటిగా ఒకే ఒక ప్రశ్న

వేశాడు—"నేను మిడతలదండు నాయకుడినని ఎలా నమ్ముతావు?"

"నీ స్థావరానికి తీసుకు వెడితే..." అని ఊరుకుంది ఆమె.

"నా స్థావరం తెలుసుకుని ఏం చేస్తావ్?"

"మిడతలదండు నాయకుణ్ని అంచనా వేస్తాను."

"వేసి?"

"పోలీసులకు అప్పగిస్తాను."

"నువ్వు పోలీసు మనిషివి కాదు..."

"మీరలాగనుకోవడమే నాకు శ్రేయస్కరం."

అతను అదోలా ఆమెవంక చూసి "నువ్వు అసాధ్యురాలిలాగున్నావ్. నువ్వు మాతో కనుక చేతులు కలిపితే" అన్నాడు.

"అది అంచనా వేసుకున్నాకైనా నా స్థావరం చూడాలి కదా..."

"నేను చూపిస్తేగానీ స్థావరం తెలుసుకోలేవా?"

"నన్ను అసాధ్యురాలని నువ్వే అన్నావు."

"అయితే నీకై నువ్వు నా స్థావరం ఎందుకు తెలుసుకోవడం లేదు?"

"ఆ అవసరం నాకు లేదు. మిడతలదండు రహస్యాలు నేను తెలుసుకోగలను."

"ఎలా?"

"ఎలాగేమిటి? నా అనుచరుల్నందర్నీ నేను విశ్వసిస్తాను. కానీ మిడతలదండు సభ్యుల్లో ఒకరంటే ఒకరికి నమ్మకం లేదు. నాయకుడికి తన అనుచరులమీద

నమ్మకం లేదు. అటువంటి వాళ్ళనుంచి సమాచారం లాగడం నా అనుచరులకు చాలా సులభం."

"మిడతలదండు రహస్యాలు తెలుసుకోవలసిన అవసరం నీకేమిటి?"

"అది నీకెందుకు చెప్పాలి?"

"నేను నీకు సరివాణ్ని. మిడతలదండుకు నాయకుణ్ణి."

"నన్ను నీ స్థావరానికి తీసుకువెళ్ళే ధైర్యం లేనివాడివి — మిడతలదండుకు నాయకుడని ఎలా విశ్వసించేది?"

"ఒకవేళ నా స్థావరమని ఏదో చోటుకు నిన్ను తీసుకువెళితే..."

"ఆ భయం నాకు లేదు."

"స్థావరం చూపగానే మాకంటే ముందుగా నువ్వు కాజేసిన ఆ వస్తువులు నా కందచేయాలి!"

లత నవ్వి "చాలా బాగుంది. నీ స్థావరం చూపించిన వెంటనే నన్ను వదిలిపెడతావంటే నేను నమ్ముతానా? కొంతకాలంపాటు ఎలాగూ నన్నక్కడ వుంచేస్తావు!" అంది.

"ఉంచకపోతే ..?"

"అది నీ స్థావరం కాదన్నమాట!"

"సెహభాష్!" అన్నాడతను. "నీ సహాయం మాకక్కావాలి. ఒక ముఖ్యమైన విషయంలో నువ్వు తప్ప ఇంకెవరూ మాకు సాయపడలేరు. నిన్ను మా స్థావరానికి తీసుకెళ్ళడానికి నిశ్చయించుకున్నాను."

లత ఏదో మాట్లాడబోయింది కానీ హఠాత్తుగా అతనామెకు బలంగా ఏదో వాసని చూపించాడు. ఆమెకు క్షణాలమీద స్పృహ తప్పింది.

8

"డియర్ కామ్రేడ్స్! నన్ను మీరు మన్నించాలి. అన్నింటికీ తెగించి శేనీమెను మన స్థావరానికి తీసుకొచ్చాను. ప్రస్తుతం ఈమెకు స్పృహ లేదు. ఈమెకు స్పృహ వచ్చేలోగా మీ అందరకూ కొన్ని విశేషాలు చెప్పాలి.

ఇంతకాలం మనం ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకోకుండా పని చేశాము. అసలింతకాలమూ మనకు స్థావరమంటూ ఏదీ లేదు. ఆ విషయం చెప్పి ఈ లతను నమ్మించడం కష్టం. అందుకని అప్పటికప్పుడు ఒక స్థావరాన్ని సృష్టించాను. నా ముఖ్యానుచరులైన మీ పదిమందినీ ఇక్కడ సమావేశపరిచాను.

ఈ లతను గురించిన వివరాలు మనకు తెలియడంలేదు. తను పోలీసుల మనిషినని చెబుతూ చాలామందిని బోల్తా కొట్టించింది. గుండెలు తీసినబంటు అని నా అనుమానం. కొంతకాలంపాటు ఈమె మన స్థావరంలో వుంటుంది. వెయ్యి కళ్ళతో కనిపెట్టుకుని కాపాడాలి మనం. కళ్ళల్లో కారంజల్లి పారిపోగల శక్తి యుక్తులీమెకున్నాయి. మనకుపయోగపడుతుందనుకుంటే మనలో జేర్చుకుందాం. కాదనుకుంటే చంపి అవతల పారేద్దాం..." అని ఆగేడతను.

అక్కడున్న పదిమందిలోంచీ ప్రసాద్ ముందుకువచ్చి "ఏది ఏమైనా ఈమెను అభినందించాలి. ఇండతలదండు పేరుతో దేశాన్నో వూపు వూపుతున్న మనం ఈరోజు ఈమె కారణంగా ఒకరి నొకరం తెలుసుకోగలిగాం. మనమందరమూ పరస్పరం పరిచయం చేసుకుని మన అసలు ఆశయమేమిటో తెలుసుకుందాం..." అన్నాడు.

"నా పేరు వెంకట్రావు. దేశంలోని అవినీతికీ, అన్యాయానికీ నా కుటుంబం బలికాగా ఏకాకిగా మిగిలాను నేను. అవినీతి, అన్యాయం ధనవంతులతో ముడిపడి వున్నాయి. ప్రజలకు జరిగే అన్యాయం ప్రభుత్వంవల్ల కావచ్చు, ప్రభుత్వోద్యోగివల్ల కావచ్చు. కాని దాని వెనుకనున్న అసలు కారణం డబ్బు.

అందుకే నేనో నిర్ణయానికి వచ్చాను. దేశంలోని రాజకీయవాతావరణం మార్చాలి. దేశాన్ని నా గుప్పిట్లోకి తీసుకోవాలి. నేనంటే నేనొక్కణ్ణికాను. నాలా ఆలోచించి నాతో ఏకీభవించే ప్రతి ఒక్కడూ నాతో కలవచ్చు. ఇదే అభిప్రాయంతో మిడతలదండును ప్రచారం చేశాను. ఒకసారి నా ఆశయాలు బయటపడేసరికి ఎందరో నాకు సాయం చేయసాగారు.

అందర్నీ సభ్యులుగా స్వీకరించానుగానీ నాకు నాయకత్వం వహించడానికి భయం వేసింది. అప్పట్నించీ సభ్యులందర్నీ ఎంతో రహస్యంగా గమనించసాగాను. అలా గమనించి నాకు అండగా నిలవడానికి మీ పదిమందీ పనికివస్తారని నిశ్చయించుకున్నాను.

ఇంతకాలమూ మీరు నాకు చేసిన సహాయం అనన్యసామాన్యమైనది. ఇప్పుడు మన అసలు కార్యక్రమం వివరిస్తాను. మనం అతిత్వరలో మిడతలదండు పేరిట ఒక రాజకీయపక్షాన్ని ఏర్పాటు చేయబోతున్నాం. పీడిత ప్రజలకు ఆర్థికంగా సహాయపడబోతున్నాం.

ఇంతకాలమూ మనకీ వుద్దేశ్యమున్నట్లు ప్రభుత్వానికి తెలియదు. తెలియకుండా నేను చాలా జాగ్రత్తపడ్డాను. ధనికులకు మనం సింహస్వప్నం కాబోతున్నాం.

పేదప్రజలకు దగ్గర చుట్టాలం. వారి అభిమానంతో అతి త్వరలోనే దేశంలో విప్లవం తీసుకువచ్చి అన్ని రాజకీయ పక్షాలనూ సర్వనాశనంచేసి ప్రభుత్వాన్ని స్వాధీనం చేసుకుంటాం...'' అతను ఆగాడు.

పదిమందిలో ఒకతను ముందుకు వచ్చి—''నా పేరు మురళి. నాకో చిన్న అనుమానముంది. మన పదిమంది వల్లనూ ఈ పని సాధ్యపడుతుందా అని నాకు సందేహంగా ఉంది!'' అన్నాడు.

''అటువంటి సందేహం అవసరంలేదు. డబ్బుంటే ఏదైనా జరగవచ్చు. అందుకే మనమిప్పుడు ధనాన్ని సేకరిస్తున్నాం. ఒకటి కాదు, రెండు కాదు...వేలు కాదు, లక్షలుకాదు...కోట్లు...కోట్లకొద్దీ రూపాయలు పోగుచేసి మనం సుఖంగా జీవిస్తూనే పదిమందికీ సుఖ జీవనాన్ని ప్రసాదించాలి...ఇలా ప్రజల హృదయాల్లో స్థానం సంపాదించుకుంటే...''

''మన ప్రజలు మూర్ఖులు. మంచిచేసినవారిని గౌరవించడం వారికి చేతకాదు సరికదా వాళ్ళే మనని ప్రభుత్వానికి అప్పగించగలరు...'' అన్నాడు జగన్నాథం పేరు గల వ్యక్తి.

వెంకట్రావు అతనివంక చురుగ్గా చూశాడు. ''మన ప్రజలు మూర్ఖులన్న సంగతి నాకూ తెలుసు. అయితేవారి మూర్ఖత్వాన్ని మనమింకోవిధంగా వుపయోగించుకోవాలి. ఇప్పుడు ప్రభుత్వంలో వున్న రాజకీయపక్షం అదేచేసింది. కొంతకాలం తర్వాత మనమూ అదే చేయబోతున్నాము ఒకసారి మనచేతికి ప్రభుత్వం చిక్కితే—ఈ దేశంలో ఎన్నికలనేవి లేకుండా చేసేద్దాం...'' అంటూ వెంకట్రావు తన నిర్ణయాలను వివరించి చెప్పాడు.

అతను చెప్పినప్రకారం భారతదేశానికి నియంతృత్వం కావాలని అతననుకుంటున్నాడు. అతను మాట్లాడే పద్ధతినిబట్టి అది సాధించగల శక్తియుక్తులతనిదున్నాయా అనిపిస్తోంది.

సుందరం అనే ఒకతను ముందుకు వచ్చి—"మీరు అన్యథా భావించవద్దు. మిడతలదండు ఎంతో చక్కగా అరేంజ్ చేసిన మీ ఆలోచనలు దేశాన్ని స్వాధీనం చేసుకోవడం విషయంలో మాత్రం సమగ్రంగా లేవు. మీది పసిబాలుడి ఆలోచనలాగున్నది" అన్నాడు.

వెంకట్రావు నవ్వి "మిడతలదండు పేరుతో సంచలనం కలిగించగలనని అనుకున్నప్పుడు కూడా కొందరు నన్ను ఇదేవిధంగా నిరుత్సాహపరిచారు. కానీ నిరుత్సాహానికీ నాకూ ఆమడ దూరం. మీరే చూస్తూండండి. మనం ఎంత త్వరగా ముందుకు వెళ్ళబోతున్నామో..." అన్నాడు.

అతనింకా ఏదో అనబోతూండగా లత కదిలింది. ఆమె నెమ్మదిగా కాళ్ళూ, చేతులూ ఆడించి, కళ్ళు తెరిచి పరిసరాలు గమనించి వులిక్కిపడి లేచి కూర్చుంది.

"మిస్ లతా! మెలకువ వచ్చిందా?" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"మెలకువ రావడానికి స్పృహపోయిన దెప్పుడు? నువ్వు మత్తు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించినప్పుడే నేనూపిరి బంధించాను..." అంది లత.

వెంకట్రావు ముఖం వివర్ణమైంది. "అయితే అంతా విన్నావన్న మాట!" అన్నాడు.

"అంతా విన్నాను కాబట్టి మనకు పరస్పర పరిచయా

లనవసరం. నానుంచి నువ్వేం సహాయం కోరుతున్నావో చెప్పు" అంది లత.

"నీ సామర్థ్యం తెలిసింది కదా. నువ్వు మిడతల దండుకు డబ్బు సంపాదించి పెట్టాలి."

"అలాగే కానీ ఆడదాని సంపాదనమీద ఆధారపడ దామనుకుంటున్న మీరు– నేను డబ్బు సంపాదిస్తూంటే ఏం చేద్దామనుకుంటున్నారు?"

సమాధానంగా వెంకట్రావు నవ్వాడు.

9

వీరభద్రం ఆ ఊళ్ళో పెద్దభూస్వామి. ఆయనా నలుగురు కొడుకులూ కలిసి సుమారు వంద ఎకరాల వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. ఇప్పుడు హఠాత్తుగా ఆయన మనవడొకడు మాయమయ్యాడు. మాయమైన మర్నాడాయనకో వుత్తరం వచ్చింది.

"వందెకరాలున్నాయి మీకు. అన్నీ అడగం మేము. నీ ఇంట్లో అయిదుగురు మగవాళ్ళున్నారు నీతో కలిపి. మనిషికి రెండెకరాల చొప్పున మీ పొలాల్లో అయిదుగురి పేరుమీద, మొత్తం పదెకరాలు దానంగా ఇచ్చేయి. నీ మనవడు నీదగ్గరకు సురక్షితంగా చేరతాడు. సందేహించావో ఒక్కొక్కడే ఒక్కొక్కడే చొప్పున నీ వంశం సర్వనాశనమవుతుంది—మిడతలదండు."

వీరభద్రం ఆ వుత్తరం చదువుకుని హడిలిపోయాడు. ఇంటిల్లిపాదీ కలిసి సమావేశమై మరోదారి లేదని నిర్ణయించుకొని ఆ త్తరంలో వ్రాసినట్లే చేశారు. ఆయన మనవడాయనకు సురక్షితంగా చేరాడు.

అదే వూళ్ళో నాంచారయ్య వున్నాడు. అతను వడ్డీ వ్యాపారి. ఆ వూళ్ళో చిల్లర వ్యాపారం చేద్దామను

కుంటున్న నలుగురు పేదవాళ్ళకు నాంచారయ్య చేత తలో పదివేలూ యిప్పించింది మిడతల దండు.

ఆ వూరి ప్రెసిడెంటుకి నాలుగు భవంతులున్నాయి. ఒకదాన్ని గ్రామ పాఠశాలకు విరాళంగా ఇప్పించింది మిడతలదండు.

ప్రతి వూళ్ళోనూ మిడతలదండు సహాయక చర్యలు అధికమయ్యాయి. సామాన్య ప్రజలకు మిడతలదండు అంటే సద్భావం కలుగుతోంది. ధనికవర్గం మింగాలేకా, కక్కాలేకా నానా అవస్థా పడుతోంది.

ఆ సమయంలో ఒక నగరంలో కొత్త కట్టడం ప్రారంభమైంది. సుమారు పాతిక లక్షల వ్యయంతో నిర్మించబడుతున్న ఆ భవంతి మిడతలదండు ఆధ్వర్యంలో నిర్మించబడుతున్న మొత్తం పన్నెండుగురికి మాత్రమే తెలుసు. భవనం నిర్మించడానికి సంవత్సరం పట్టింది. అత్యద్భుతమైన ఆ భవనపు యజమానిగా ఒక యువతి ప్రవేశించింది. ఆమె పేరు స్వర్ణ.

ఇన్‌కంటాక్స్ డిపార్టుమెంటు రంగంలోకి ప్రవేశించింది. ప్రభుత్వం రహస్యపుటారాలు ప్రారంభించింది. దానినిబట్టి తెలిసిన వివరాలేవిటంటే స్వర్ణ అతిసామాన్యురాలు. ఆమె తలితండ్రులు సాధారణ జీవితం గడుపుతూండి ఈస్థాయికి వచ్చారు.

ఒక జమీందారు స్వర్ణనుచూసి ముచ్చటపడి ఈమెను పెంచుకున్నాడు. ఆయన చనిపోగానే ఆయన తాలూకు ఆస్తి సుమారు కోటిరూపాయల విలువచేసేది యీమెకు చెందింది. ఫలితంగా ఈభవనం నిర్మించబడింది. సంఘంలో అత్యున్నతస్థాయి వ్యక్తిగా జీవించాలన్నది స్వర్ణకోరిక.

అందుకే ఆమె ఈ అద్భుత భవననిర్మాణానికి తలపడింది.

లత మిడతలదండులో చేరినాక, ఒక సంవత్సరంలో సుమారు అయిదారుకోట్ల రూపాయలవరకూ సంపాదించి పెట్టింది. ఆమెశక్తి సామర్థ్యాలు వెంకట్రావుకు సంభ్రమాశ్చర్యాలు కలిగిస్తున్నాయి. అయితే ఆమెకు రవ్వంత భయంలేదు. దేనికీ అదరదు, బెదరదు.

వెంకట్రావుకు కుడిభుజంగా వుంటూకూడా ఆమె తను పోలీసుల మనిషినని అంటూనే వుంటుంది. అందువల్ల అతనామెను వెయ్యికళ్ళతో కనిపెట్టవలసిందిగా తన అనుచరులను ఆదేశించాడు. అప్పుడప్పుడు లత పోలీసులతో మాట్లాడుతున్నట్లు ఆ అనుచరులకు అనుమానం వచ్చింది. అయితే అది తమను ఏడిపించడానికి ఆమె ఆడుతున్న నాటకమని అర్థంకావడానికివారికి కొద్ది రోజులు పట్టింది.

తనకు కావలసిన వారెవరికి ఫోన్ చేసినా ఆమె— "హాలో పోలీస్ స్టేషన్ ఇన్‌స్పెక్టర్ చంద్రశేఖరం గారేనా మాట్లాడుతుంట. నేను, లతను మాట్లాడుతున్నానండీ" అంటూ ప్రారంభించేది. ఫోన్ అందుకున్న మిడతలదండు సభ్యుడు వచ్చి చెప్పే వరకూ ఆమెననుసరిస్తున్న వ్యక్తికి బెంగగానే ఉండేది.

"అలాగని అజాగ్రత్తగా ఉండడానికి వీలులేదు. ఇలా నటించినటించి ఒకరోజున ఈమె నిజంగానే పోలీసులకు సమాచారం అందించవచ్చు" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"అలా అని నేననుకోవడం లేదు. ఈమెది చిలిపి మనస్తత్వం" అన్నాడు మురళి.

''కావచ్చు, కానీ మన జాగ్రత్తలో మనముండాలి గదా!''

''ఆమె మనకు చేస్తున్న సహాయం సామాన్యమైనది కాదు. ప్రతిఫలంగా అనుమానించడ మెక్కువే ఆమెకు మనమిస్తున్న కానుక'' అన్నాడు మురళి బాధగా.

''ఇలాంటి సెంటిమెంట్లు పెట్టుకుంటే మనం మిగలం'' అన్నాడు వెంకట్రావు.

మురళి మాట్లాడలేదు. అతను చాలా పర్యాయాలు లతననుసరించి వెళ్ళేడు. ఆమె చిలిపితనమూ, నిర్భయత్వమూ అతన్ని ఆకర్షించాయి. అతనామెను ప్రేమిస్తున్నాడు.

ఒకటి రెండు పర్యాయాలు తన ప్రేమనత నామెవద్ద చెప్పబోగా ''నువ్వు ప్రేమిస్తున్నావని చెప్పినంత మాత్రాన నన్ను పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలననుకోకు. నేను యోగమాయను. ఎవరికీ అర్థంకాను'' అని తేలిగ్గా తీసిపారేసింది. అంతకుమించి వివరంగా మురళికూడా ఏమీ చెప్పలేక పోయాడు. ఎటొచ్చీ అతని ప్రేమ బాధ్యతకు అడ్డురాలేదు. అతను జాగ్రత్తగా లతను కనిపెడుతూనే ఉన్నాడు.

ఒకరోజున వెంకట్రావు తన అనుచరులందర్నీ సమావేశ పరచి ''నాకు ఇది అనూహ్యంగా ఉంది. లతను మీరు వేయికళ్ళతో కనిపెడుతున్నప్పటికీ పోలీసులకు మన గురించిన సమాచారం తెలుస్తూనే వుంది.''అన్నాడు కోపంగా. అనుచరులందరి ముఖాల్లోనూ ఆశ్చర్యం స్పష్టంగా కనపడింది.

''మిడతలదండు బహుశా యెంతోకాలం నిలబడ

దేమో. ఎంతో జాగ్రత్తగా ఇంతకాలమూ మసలుకుంటూ వచ్చాము. ఇప్పుడు మన రహస్యాలు బయటపడడం నాకు నచ్చలేదు.''

''ఏ రహస్యం బయటపడింది?''

''స్వర్ణ పేరుతో వెలసిన కొత్తభవనం మిడతలదండు స్థావరమన్న రహస్యం.''

''అయ్యబాబోయ్'' అన్నాడు జగన్నాథం.

అది చాలా ముఖ్య రహస్యం.

''ఇప్పుడేం చేయాలి?'' అన్నాడు ప్రసాద్.

''మీరందరూ ఒకొక్కరే ఆ భవనం చేరుకోవాలి. అక్కడ నేను మీ అందరకూ మన ముఖ్య కార్యక్రమం బయట పెట్టబోతున్నాను.''

''ఇప్పుడేనా?''

''కాదు, ఎల్లుండి రాత్రి యెనిమిది గంటలకు.''

''లతకూడా ఆ సమావేశానికి వస్తుందా?''

''ఆమె విషయంలో ఇంకా ఏ నిర్ణయమూ తీసుకో లేదు.''

''రానివ్వండి. ఆమె మనతోపాటు వుండడమే మంచిది.''

''మిస్టర్ మురళీ! లతపై నీకున్న నమ్మకం నాకు లేదు. కానీ సమావేశాని కామెను జతపరచడం తప్పనిసరి అను కుంటున్నాను. ఎందుకంటే మనమందరమూ సమావేశమై నప్పుడు ఆమెను వేరే బయట వదలదల్చుకోలేదు.''

''ఇంత వరకూ ఆమె చందమామను మనకు అప్పగించ లేదు కూడా'' అన్నాడు జగన్నాథం.

వెంకట్రావు సాలోచనగా, "చందమామకు ముహూర్తం ఎల్లుండి రాత్రి. అది మనకు దక్కకపోతే లతకు ప్రాణాలు దక్కవు" అన్నాడు.

10

ఆమె కెవ్వుమని అరిచింది. అతను త్వరగా పరిగెత్తాడు. మరోసారి నీటిలో మునిగి తేలిందామె. అతను సందేహించకుండా వెంటనే నీటిలో దూకాడు.

సరిగ్గా అయిదునిముషాలకు అతనామెను రెండుచేతులతో ఎత్తుకొని నది ఒడ్డుకు తీసుకువచ్చాడు. అక్కడ పడుకోబెట్టి ప్రథమచికిత్స ప్రారంభించాడు.

ఓ అయిదునిముషాల్లోనే ఆమె కళ్ళు తెరచి "నేనెక్కడున్నాను?" అంది. అప్పటికి నది ఒడ్డున మరికాస్తమంది జనం పోగయ్యారు.

"నా పేరు రాజారాం. అప్పుడప్పుడు ఇక్కడకువచ్చి పోతుంటాను. మీరెవరు?" అన్నాడతను.

"నా పేరు స్వర్ణ. అంతులేని సంపద ఉంది నాకు. ఒక్కత్తినీ డ్రయివ్ చేసుకుంటూ ఈనది ఒడ్డుకు వచ్చాను. స్నానం చేయాలనిపించింది. నదిలోదూకాను. హఠాత్తుగా ప్రవాహంలో పడిపోయాను" అందామె.

అది ఊరికి కాస్త దూరంగావున్న ప్రాంతం. సాధారణంగా అక్కడ అట్టే జనముండరు. కానీ సెలవురోజులలో పిక్నిక్కు జనం వస్తూంటారు. ఆరోజు సెలవురోజే కాబట్టి కాస్త జనం వున్నారు. ఒకొక్కరే పోగయి— జరిగింది తెలుసుకొని వెడుతున్నారు.

ఆడవాళ్ళు బట్టలు మార్చుకోవడానికి అనువుగా అక్కడ ఒక షెడ్డులాంటిది ఉంది. స్వర్ణ కారుదగ్గరకు

వెళ్ళి బట్టలు తెచ్చుకుని షెడ్లోకి వెళ్ళి మార్చుకునివచ్చింది.

అతను ఆమె వంక పరీక్షగా చూస్తూ—"చాలా అందంగా వున్నారు మీరు" అన్నాడు.

"ఇంత అందమూ మీ దయవల్లనే బ్రతికింది. మీ ఋణం తీర్చుకోలేను..." అందామె. ఆమె కళ్ళల్లో కృతజ్ఞత కొట్టవచ్చినట్లు కనబడుతోంది.

"అయితే నన్ను ప్రేమించగలరా?" అన్నాడతను చటుక్కున.

"ముందు కారెక్కండి" అంది స్వర్ణ ఏమీ చెప్పకుండా.

"నా ప్రశ్నకు సమాధానం దొరికితేగానీ కారెక్కను" అన్నాడు రాజారాం.

"జంటకోసం వెతుకుతున్నాను నేను. కానీ మిమ్మల్ని ప్రేమించగలనో లేనో ఈ క్షణంలోనే చెప్పమంటే కష్టం" అంది స్వర్ణ. "నాతో కారెక్కండి. మనం కలసి మెలసి స్నేహితుల్లా మసలుదాం. మన పరిచయం దానంతటదే ప్రేమకు దారితీస్తే ఏ బాధా లేదు."

"దారి తీయకపోతే..."

"ఏం చేస్తాం?" అంది స్వర్ణ.

"అప్పుడు నేనిదే నదిలో వురుకుతాను. నన్నెవ్వరూ రక్షించరు కూడా."

"కావాలని నీటిలో వురికినవాణ్ని రక్షించడం కష్టమే మరి!" అని నవ్వింది స్వర్ణ. "అయినా ముందు మన పరిచయం పెరగనివ్వండి. తర్వాత సంగతి ఆలోచిద్దాం."

"అలా అంటే ఎలా? అతనికి భవిష్యత్తు అంటే

చాలా భయం మరి...'' అన్న మాటలు వినబడి రాజారాం, స్వర్ణ ఇద్దరూ వులిక్కిపడి అటు చూశారు. కారు వెనకనుంచి ఒక మనిషి వాళ్ళను సమీపిస్తున్నాడు. అతని చేతిలో రివాల్వర్ వుంది.

''ఎవర్నువ్వు?'' అన్నారిద్దరూ అప్రయత్నంగా.

''మఫ్టీలో వున్న పోలీసినస్పెక్టర్ని. మిమల్నిద్దర్నీ అరెస్టు చేయడానికి వచ్చాను.''

''ఎందుకు?''

''ఎందుకేమిటి? చేసిన నేరాలకు!''

''నీళ్ళలో పడిపోయిన అమ్మాయిని రక్షించడం నేరమని నాకు తెలియదే!'' అన్నాడు రాజారాం.

''పోనీ బ్యాంకులు దోచడం, హత్యలు చేయడం నేరమని తెలుసా?''

స్వర్ణ ఆశ్చర్యంగా అతన్ని చూసి—''ఏమిటి మీరంటున్నది?'' అంది.

''మిడతల దండు చేసిన అన్యాయాలూ, అక్రమాలూ అంత సులభంగా మాసిపోయేవి కాదు. అందుకు శిక్ష అనుభవించక తప్పదు.''

''వీడెవడో పిచ్చివాడులాగున్నాడు. మఫ్టీలో వున్న ఇన్స్పెక్టరంటే నేను నమ్మను. వీడి మాటలు నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు'' అన్నాడు రాజారాం.

''అటువంటప్పుడు నేను చెప్పినట్లు చేయడమే మంచిది. పిచ్చివాడి చేతిలో తుపాకీ వుంది'' అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

''ఏం చేయమంటావ్?''

"మర్యాదగా వ్యాన్లోకి నడు. పారిపోడానికి ఏవిధమైన ప్రయత్నాలూ చేయకు. నా రివాల్వర్నైనా తప్పించుకోగలవు కానీ చుట్టూ వున్న పోలీసులను తప్పించుకోలేవు..." అన్నాడా వ్యక్తి. అతని మాటలు చాలా నమ్మకంగా వచ్చాయి.

విధిలేక ఇద్దరూ ముందుగా నడిచారు. వాళ్ళ వెనకాలే అతను నడుస్తున్నాడు. దూరంగావున్న కొంతమంది ఈ సన్నివేశాన్నాశ్చర్యంగా చూశారు తప్పితే ఏమీ చేయలేదు. ధైర్యవంతుడయిన ఒక విద్యార్థిమాత్రం ఈ ముగ్గురికీ వీలయినంత దరిదాపుల్లోవుండి వీరి సంభాషణను నలుగురికీ వెళ్ళి చెప్పాడు.

వాళ్ళు ముగ్గురూ అలా నడుస్తూంటే వాళ్ళకుదూరంగా కొంతమంది మగవాళ్ళు వాళ్ళని అనుసరిస్తున్నారు. ఏం జరుగుతుందో చూడాలన్న కుతూహలం తప్పితే యింకే కారణమూ అనుసరించే ఆ మగవారికి లేదు. సరదాగా పిక్నిక్ కని వచ్చిన అక్కడి వ్యక్తులలో ఒక్క సాహసికుడుకూడా లేకపోవడం రాజారాం, స్వర్ణల దురదృష్టం.

కొంతదూరం అలా ముగ్గురూ నడిచేక వాళ్ళముందు ఒకజీపువచ్చి ఆగింది. అది పోలీసుజీపు అని చూడగానే తెలుస్తోంది. అందులోంచి డ్రెస్లోవున్న పోలీసులు దిగి మఫ్టీలోవున్న ఇన్స్పెక్టర్కి సెల్యూట్ చేశారు.

"వీళ్ళిద్దరకూ బేడీలు వేయండి" అన్నాడు ఇన్స్పెక్టరు.

తమను నడిపిస్తున్నది నిజంగా ఇన్స్పెక్టరేనని, తాము నడుస్తున్నది జైలు ప్రాంగణంలోనికనీ రాజారాంకీ, స్వర్ణకూ అర్థమయింది. అయితే ఇదంతా ఎలా జరిగిందో

అతనికర్థం కాలేదు. అతన్ని అనుసరించి వస్తున్న మధ్యమ సాహసికులు మాత్రం పోలీసు జీపు చూసేక తిరుగుముఖం పట్టేశారు ఎందుకయినా మంచిదని.

*   *   *

"మిడతలదండు నాయకుడి అసలుపేరు రాజారాం. అతను సామాన్యమైన వ్యక్తి. కానీ అతను ప్రేమించిన స్వర్ణ అనే అమ్మాయికి కోటీశ్వరుల జీవితంపై మోజు వుంది. ఆ అమ్మాయి అంటే రాజారాంకి పిచ్చిప్రేమ. ఆమె కోరికను తీర్చడానికతను నిశ్చయించుకున్నాడు. అతనికి వ్యాపారంచేసే తెలివితేటలులేవు. హత్యలూ, దొంగతనాలూ ఒంటరిగా చేస్తే ఏచిన్న పొరపాటువల్ల నయినా తను దొరికిపోవచ్చు. ఈ భయంతో అతను మిడతలదండు అన్న పేరు సృష్టించాడు.

కోట్లకొద్దీ రూపాయలు కూడబెట్టడమే అతని ఆశయ మైనప్పటికీ దానికి ఓ సంస్థ, ఆశయాలూ—అంటూ రంగులు పూశాడు. అన్యాయాలూ, అక్రమాలూ జరుగుతున్నకొన్ని సంస్థలలోని కుళ్ళునతను బయటపెట్టి ఊరుకునేవాడు. ప్రజలను రెచ్చగొట్టే ప్రచారాలు చేసేవాడు.

దేశంలోని యువతరంలోని అమాయకులా విధంగా రెచ్చగొట్టబడ్డారు. వాళ్ళందర్నీ గుర్తించడానికీ, వాళ్ళకి ఆదేశాలివ్వడానికీ—తను బయటపడకుండావుండే రహస్య పద్ధతు లేర్పరచుకొని చాలా తెలివిగా వ్యవహరించాడు. అనుక్షణం అప్రమత్తుడై వున్న కారణంగా అతని అనుచరుల్లో చేరిన పోలీసువారికి తమ వ్యవహారాలు నడపడం చాలా ఇబ్బందిగా ఉండేది.

ఇతన్ని ఎదుర్కోవటానికి పోలీసుశాఖ సిబిఐ ఏజంట్

లతను నియమించింది. లత తను అందరికీ సిబిఐ ఏజంట్ నని చెబుతూనే, మిడతలదండు వారికి తను పోలీసు శాఖతో సంబంధంలేని వ్యక్తినన్న నమ్మకాన్ని కలిగించ డానికి చాలా తెలివిగా ప్రయత్నించి కృతకృత్యురాల యింది.

లత రంగంలో ప్రవేశించడంతో మిడతలదండు నాయకుడు కనీసం కొంతమంది ముఖ్యమైన అనుచరుల ముందు బయటపడక తప్పలేదు. తనపేరు వెంకట్రావని అతను వారికి అబద్ధం చెప్పాడు. అయితే అందరిదృష్టి లతమీద నేవుంది.

ఆవిధంగా మిడతలదండులో ముఖ్యుడుగా వుంటున్న పోలీసు మనిషి ప్రసాద్ కు కాస్త ఊపిరి పీల్చుకొనే సమయం వచ్చింది. అతను లతపై నిఘా పేరుతో వెంక ట్రావుకు సంబంధించిన రహస్యాలు చాలా తెలుసుకు న్నాడు. రాజారాం లేక వెంకట్రావు ఏదో దేశానికి సంబంధించిన గూఢచారి అనీ, ఆ దేశం వివరాలు తెల్సు కోవాలని ప్రభుత్వం అనుకోడంవల్ల అతన్ని కొంతకాలం పాటు ఉపేక్షించక తప్పలేదు.

ప్రసాద్ పరిశోధన ప్రకారం రాజారాంకు సంబంధిం చిన అసలు రహస్యం బయటపడింది. అతను యే దేశం కోసమూ ఈపనులు చేయడంలేదు. తన అనుచరుల్లో తన ముఖం తెలిసిన పదిమందినీ అతను హత్యచేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. స్వర్ణకు ఆస్తి కలిసివచ్చినట్లుగా ప్రచారంచేసి, ఆమెను ప్రేమించినవ్యక్తిగా తను రంగం లోకి ప్రవేశించి శేషజీవితం హాయిగా గడిపేద్దామను కున్నాడు.

తన అనుచరులను హత్యచేయాలన్న అతని పథకానికి

అవసరమైన సాక్ష్యాలు సంపాదించి, ఆ వివరాలు వారికి తెలియజెప్పి, ఆ తర్వాత వాళ్ళను పోలీసుల పాల్జేశాడు ప్రసాద్. స్వర్ణను నదిలోనుంచి రక్షించే నాటకం పూర్త య్యాక పోలీసులు రాజారాంనీ, స్వర్ణనీ అరెస్ట్ చేశారు.

ఈ కేసులో ప్రసాద్, లతలు చూపిన ధైర్యసాహ సాలను వర్ణించడం కష్టం. కానీ మన ప్రజలను చూస్తేనే జాలి వేస్తోంది. స్వార్థంకోసం ఏవో నీతులూ, ఆశ యాలూ వల్లించే పరమ కిరాతకులనూ, దుర్మార్గులనూ వీళ్ళు అవలీలగానమ్మి సమాకరిస్తున్నారు. వారికోసం తమ ప్రాణాలనూ, జీవితాలనూ త్యాగంచేస్తున్నారు.

తను కోట్లకొద్దీ కూడబెట్టాలని రాజారాం అనుకొని యువతరాన్ని రెచ్చగొడితే అందుకు అనుకూలముగా వాళ్ళు రెచ్చిపోయి ఎన్నోఘోరాలు చేశారు. ఏ దేశమూ పురిగొల్పకుండానే "చందమామ"ను సంపా దించి దాన్ని శత్రుదేశాలకు బేరంపెట్టాలని చూసిన దేశ ద్రోహి రాజారాం!

అటువంటి దేశద్రోహుల అసలురంగును గుర్తించి— హింసకూ, దౌర్జన్యానికీ పురిగొల్పే ఏ నాయకుడినీ గుడ్డిగా విశ్వసించడం మానేసి, మహాత్ముడు మనకు బోధించిన ధర్మసూత్రాలను ప్రతిపౌరుడూ పాటిస్తే, మన దేశానికీ ప్రగతిమార్గానికీ ఎంతోదూరముండదు. అటువంటి దినం త్వరలోనే రానున్నదని ఆశిస్తున్నాను..."

పోలీస్ కమిషనర్ ఉపన్యాసం పూర్తికాగానే అక్కడ చేరిన ప్రముఖులందరూ హర్షధ్వానాలు చేశారు.

—: ఐపోయింది :—